

## Kendelse

afsagt den 8. oktober 2019

**Sag nr. 2019-80-0329**

[Klager]

mod

Berlingske

[Klager] har klaget til Pressenævnet over en artikelserie om et forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt, som blev bragt i Berlingske og på berlingske.dk i perioden fra den 4. april 2019 til den 23. april 2019, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekte oplysninger, som Berlingske burde have berigtiget, og at Berlingske ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik.

---

### 1 Sagsfremstilling

#### *Forud for offentliggørelsen*

Forud for offentliggørelsen af artikelserien fremsendte Berlingske en række spørgsmål til [Klager]s ministerium. Pressenævnet har fra Berlingske modtaget kopi af ministeriets besvarelse af 12. marts 2019, mens ministeriets besvarelse af 20. marts 2019 er modtaget i kopi fra [Klager] og fra Berlingske.

Af besvarelse af 12. marts 2019 fremgår blandt andet:

#### *”Spørgsmål 1:*

Vi kan se ud af aktindsigt af 22. februar 2019 sendt til min kollega [Journalisten], at flere fiskere, som er over loftet på tre licenser for både muslinger og østers, også deltager i forsøgsfiskeri efter blåmusling på Storebælt i 2019.

- Hvordan er det muligt at deltage i forsøgsfiskeri efter blåmusling, når man har ramt loftet for den pågældende art?

*Svar:*

[...]

Ordningen om forsøgsfiskeri giver mulighed for, at alle med FTA-andele kan ansøge på lige fod. Der er modtaget i alt 5 ansøgninger til deltagelse i forsøgsfiskeriet,

hvoraf den ene blev trukket. Der er givet 4 tilladelser og alle ansøgninger om at deltage i forsøgsfiskeriet er således imødekommet.

I den periode, hvor et fartøj deltager i forsøgsfiskeriet i Storebælt, må det ikke samtidig deltage i det "ordinære" fiskeri, man har FTA til (Limfjorden, Isefjord eller Østersøen). Fartøjet kan således kun fiske i eet område ad gangen.

Som en del af "Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri" af december 2016, hvor parterne var enige om at udvikle dansk muslingefiskeri med nye områder, er der etableret et forsøgsfiskeri i Storebælt med henblik på at afsøge mulighederne for et fremtidigt muslingefiskeri i området. Det er nødvendigt, idet der hverken foreligger en landsdækkende eller en lokal bestandsvurdering af blåmuslingebestanden.

Der har været interesse i erhvervet for at undersøge mulighederne for at skabe nye fiskerier i Storebælt flere år tilbage. Ansøgninger om forsøgstilladelser har været imødekommet, bl.a. i 2017 og 2018 mhp. at tilvejebringe viden om fiskerigrundlaget. Der har imidlertid ikke været tilstrækkeligt med forsøgsfiskeri til at sikre den nødvendige viden om grundlaget for fiskeri.

[...]

Idet der er tale om en tilladelse til deltagelse i et begrænset forsøgsfiskeri fsva. periode og mængder, tæller det ikke med i de fastsatte regler om lofter over licenser. Deltagelse i forsøgsfiskeriet giver ikke adgang til eller fordel i forhold til deltagelse i det fremtidige fiskeri, der eventuelt måtte blive etableret på baggrund af forsøgsfiskeriet i Storebælt. [...]

### *Spørgsmål 2:*

Ud fra retningslinjerne for forsøgsfiskeriet, som er gengivet i dokumenterne i aktindsigten fremgår det ikke umiddelbart, at det er nogen hindring for deltagelse i det igangværende forsøgsfiskeri på Storebælt, at man samtidig er over loftet på blåmusling.

- Må personer/fartøjer med licens til blåmuslingefiskeri i Limfjorden deltage i fiskeri efter blåmuslinger i andre farvande i 2018 og 2019?

*Svar:*

Fartøjer, der fisker østers og muslinger er "låst" til det pågældende område, de fisker i. Altså, de må kun fiske i eet område ad gangen.

[...]

Det følger praksis ifm. andre tilsvarende forsøgsfiskerier, hvor tilladelser til forsøgsfiskeri kan foregå uagtet fartøjet har en tilladelse til muslingefiskeri i et område omfattet af FTA-fiskeri.

### *Spørgsmål 3:*

- I hvilket omfang har fartøjer/personer med licens til blåmuslingefiskeri på Limfjorden deltaget i forsøgsfiskeri på Storebælt i 2019?

*Svar:*

I forsøgsfiskeriet deltager 3 fartøjer med tilladelse til muslingefiskeri i Limfjorden. I den periode, de deltager i forsøgsfiskeriet i Storebælt må de ikke være aktive i fiskeriet i Limfjorden.

[...]"

Af besvarelse af 20. marts 2019 fremgår blandt andet:

*”Spørgsmål 6:*

- Hvilke mængder muslinger er fanget på forsøgsbasis i denne periode? Opgørelsen bedes opdelt på forskellige overvågningsområder på Storebælt, forskellige fartøjer opgjort på ugebasis siden januar 2018? Landingsværdien for disse mængder ønskes ligeledes oplyst.

*Svar:*

De ønskede oplysninger for 2018 er fremsøgt i Fiskeristyrelsens fiskerisystem.

Landingstal er angivet pr. fartøj pr. område pr. forsøgsperiode for 2016–2018, som er den periode hvor der har været givet tilladelser til forsøgsfiskeri.

Tilladelserne i 2016 blev ikke udnyttet.

I 2017 og 2018 blev der fisket i flere forskellige områder: område 91-93, 96 og 103.

Flere forskellige fartøjer har deltaget i forsøgsfiskeriet. Landingerne varierer ift.

område, fartøj og periode. Område 96 er siden forsøgsfiskeriet i 2017 blevet indskrevet i tilladelserne til fiskeri ved Østkysten, og indgår derfor ikke i det aktuelle forsøgsfiskeri.

[...]

*Oversigt over fiskede mængder (brutto) blåmuslinger og fangstværdi fra fartøjer på forsøgstilladelse i 2018.*

*2018 [Kutter A]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
92	08.01. – 30.06.	282.320	128.271
103	08.01. – 30.06.	2.179.170	924.495

*2018 [Kutter B]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
92	12.02. – 30.06.	430.520	167.754

*2018 [Kutter C]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
--	08.01. – 31.03.	--	--

Ingen fiskeri/landinger fra områder tildelt i forsøgstilladelsen

*2018 [Kutter D]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
92	16.01. – 11.02.	502.440	237.964

*2018 [Kutter E]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
91	23.05. – 30.06.	322.960	364.350
93	23.05. – 30.06.	119.100	113.500

*Supplerende oplysninger for landingstal for forsøgsfiskeri i Storebælt for udstedte tilladelser:*

[...]

*Oversigt over fiskede mængder (brutto) blåmuslinger og fangstværdi fra fartøjer på forsøgstilladelse i 2017.*

*2017 [Kutter C]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
--	06.10. – 31.12.	--	--

Ingen fiskeri/landinger fra områder tildelt i forsøgstilladelsen

*2017 [Kutter C]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
92	01.04. – 30.06.	538.800	216.175

*2017 [Kutter A]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
92	01.04. – 30.06.	1.270.299	476.474
103	06.10. – 31.12.	6.521	2.670

*2017 [Kutter F]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
--	01.01 – 15.02.	--	--

Ingen fiskeri/landinger fra områder tildelt i forsøgstilladelsen

*2017 [Kutter D]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
96	12.06 – 15.09.	588.610	176.567
96	16.09. – 31.12	13.040	5.488

*2017 [Kutter G]*

Fiskeri i område	Periode	Bruttofangst i kg	Fangstværdi i kr.
96	12.06. – 15.09.	219.820	70.901
96	16.09. – 31.12	7.500	3.248

*Opfølgende spørgsmål vedrørende kvoteloft og krydsregel i FTA-fiskeriet*

1) Kan ministeren bekræfte, at en eller flere af de personer/virksomheder, der fik tildelt adgang til forsøgsfiskeri på Storebælt i 2019, er over loftet på henholdsvis 0,4 procent af den samlede danske FKA eller én procent af den samlede danske IOK? Oplys gerne navne på de selskaber og personer, som er over lofterne?

*Svar:*

Fiskeristyrelsen oplyser, at følgende ejer er ejer af mere end 0,4 % af de samlede danske FKA-kvoter:

[Fisker A], der er ejer af partrederiet [Selskab 1] har tilladelse til forsøgsfiskeri med fartøjet [Kutter C].

Endvidere blev fartøjet [Kutter H] tildelt en forsøgstilladelse, men afmeldte tilladelsen samme dag som ejeren modtog denne.

[Kutter H] ejes af selskabet [Selskab 2]. Den ene af de to ejere, [Fisker B], er ejer af mere end 0,4 % af de samlede danske FKA-kvoter.

2) Kan ministeriet bekræfte, at en eller flere af de personer, som fik tildelt adgang til forsøgsfiskeriet på Storebælt i 2019 er over lofterne på henholdsvis 3 østerslicenser eller tre muslingelicenser på Limfjorden?

Oplys gerne navne på de selskaber og personer, som er over lofterne?

*Svar:*

Fiskeristyrelsen oplyser, at ejerne eller medejerne af fire fartøjer med tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt er over loftet på enten 3 FTA-andele af blåmuslinger på

Limfjorden eller over loftet på 3 FTA-andele af østers på Limfjorden.

Følgende ejere eller medejere af fartøjer med tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt er over ovennævnte lofter:

[Fisker A], ejer af partrederiet [Selskab 1], der er ejer af fartøjet [Kutter C].

[Fisker C], medejer af [Selskab 3], der ejer fartøjet [Kutter A].

[Fisker D] ejer af fartøjet [Kutter I].

[Fisker E] ejer af [Selskab 4], der ejer fartøjet [Kutter J].”

### *Påklagede artikler*

Berlingske bragte i perioden fra den 4. april 2019 til den 23. april 2019 en række artikler om forsøgsfiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt.

Artiklen ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*” blev bragt den 4. april 2019 på b.dk og den 5. april 2019 i den trykte avis med følgende underrubrik:

”Fiskere ved Jyllands østkyst har gennem ti år bedt om tilladelse til at fiske ved Storebælt, men er gentagne gange blevet afvist, fortæller de. Imens har myndighederne i en årrække givet nogle af landets største muslingefiskere unik adgang til nøjagtigt samme område. Fiskeriet ved Storebælt har været mørklagt for andre fiskere og Folketinget. Fiskere har tilsyneladende bare kunnet ringe til embedsmænd og få adgang til fangsterne. Ekspert sammenligner forløbet med en bananrepublik. DF og S mener, at fiskeriminister [Klager] (V) har et stort forklaringsproblem. Ministeren afviser kritik.”

Af artiklen fremgår herefter blandt andet følgende:

”Regeringen og fiskerimyndighederne har med en særordning ved Storebælt de seneste år sendt fangster for store beløb i hænderne på flere af landets største muslingefiskere. De ekstra muslingefangster er givet gennem et såkaldt forsøgsfiskeri, hvor Danmarks største muslingefiskere i flere måneder ad gangen har haft mulighed for at fange blåmuslinger i udvalgte områder.

Tilladelsen til den lille gruppe storfiskere har haft betydelig værdi. Alene ét fartøj i et enkelt område ved Storebælt landede i foråret 2018 muslinger til en værdi af omtrent én million kroner, viser sagens dokumenter. Fangsterne tæller ikke med i det samlede regnskab for, hvor store mængder fisk en fisker må lande, netop fordi myndighederne har betegnet fiskeriet ved Storebælt som forsøgsfiskeri.

Ifølge sagens dokumenter og Berlingskes oplysninger er fiskeriet ved Storebælt fra 2016 til 2018 kørt helt uden om normale regler og procedurer, hvor andre fiskere slet ikke har fået kendskab til fiskeriet eller mulighed for at deltage.

Fiskeriet ved Storebælt har således i flere år været mørklagt, men de seneste måneder er fiskeriminister [Klager] (V) gået ind i sagen.

I en skriftlig udtalelse har hun erkendt, at tilladelsen til det såkaldte forsøgsfiskeri ved Storebælt har været »baseret på forespørgsler fra den enkelte fisker.« Ministeren har også betonet, at forsøgsfiskeriet generelt har »manglet gennemsigtighed og objektive og ensartede regler«.

Flere fiskeriformænd mener, at det er falsk varebetegnelse, at myndighederne betegner fiskeriet ved Storebælt som forsøgsfiskeri. Reelt er der tale om permanent fiskeri, fordi udvalgte fartøjer gennem flere måneder har fået lov til at fiske i de samme områder, argumenterer fiskeriformændene.

Den eksklusive adgang til Storebælt er givet til nogle af Danmarks største muslingefiskere, som normalt hører til i Limfjorden. Stort set samtlige af de fiskere, som har fået adgang til Storebælt, er så store, at de i forvejen ligger over de lofter for muslinge- og østerskvoter, som Folketinget har udstedt.

Ved Jyllands østkyst er man stærkt forundret over ordningen ved Storebælt. Siden 2008 har de østjyske fiskere eksempelvis skrevet til fiskerimyndighederne »om at få mulighed for at prøvefiske i Storebælt«, viser dokumenter. De østjyske fiskere oplyser, at de gentagne gange er blevet afvist, og at de end ikke blev orienteret om, at forsøgsordningen var åbnet for udvalgte limfjordsfiskere. De opdagede det alene ved, at konkurrenternes kuttere ankom efter at være sejlet langs den jyske kyst.

Brødrene [Fisker F] og [Fisker G] er blandt de østjyske fiskere, som i flere år har ønsket at udvide deres fiskeområde, så det omfattede Storebælt eller andre tilstødende farvande - eventuelt som forsøgsfiskeri.

De to fiskere er forargede over, at myndighederne har udrullet en ny ordning, som efter deres opfattelse favoriserer fiskere med flere både og flere licenser på Limfjorden.

Brødrene [Fisker F og Gs efternavn] driver en relativt stor fiskeriforretning ved Horsens.

»Men vi er meget pressede hernede. Man lukker flere områder for fiskeri, og vi har brug for at sprede fiskeriet ud på et større område. Vi har i flere år været i dialog om Storebælt og de tilstødende områder, primært gennem vores fiskeriforening, og vi troede, at det ville blive åbnet for os,« siger [Fisker F].

De to brødre har en klar fornemmelse af, at andre fiskere har fået særbehandling uden om gængse regler og retningslinjer.

»Dette fiskeri er kørt igennem, så det mest muligt gavner fiskere fra Limfjorden med mange både og mange licenser. Vi har reelt ikke mulighed for at være med,« siger [Fisker F].

Der er ikke noget i sagens dokumenter, som tyder på, at de udvalgte storfiskere fra Limfjorden selv har gjort noget forkert eller ulovligt.

Alligevel lader brødrenes fornemmelse til at være rigtig, idet embedsmændenes håndtering af fiskeriet ved Storebælt har været usædvanlig.

På Christiansborg vækker sagen opsigt. Ikke mindst fordi skiftende Venstre-ministre de seneste år er blevet afsløret i at tilbageholde oplysninger om indgrebsmuligheder over for storfiskere, i at tale usandt på samråd og kritiseret for at forhale lovgivning over for storfiskere. Senest har fiskeriminister [Klager] fået alvorlig kritik af Folketinget.

Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet mener, at fiskeriet ved Storebælt blot er endnu et eksempel på, at regeringen og myndighederne hjælper og begunstiger storfiskere – i folkemunde omtalt som kvotekonger.

»Ikke i orden«

[Fiskeriformand A] er formand for Bælternes Fiskeriforening, som organiserer fiskeriforeninger på Fyn, Øerne og i Sydøstjylland. Han bekræfter, at mindre østjyske fiskere i mere end ti år flere gange har anmodet fiskerimyndighederne om at prøvefiske ved Storebælt. Han har selv været afsender på flere ansøgninger, både skriftligt og mundtligt. Også de seneste år, mens limfjordsfiskerne har fået tilladelse.

»Så er det da mærkeligt, at myndighederne har haft så meget imod, at vi fik lov at prøvefiske i lige netop det område, når det nu viser sig, at man har tilladt det samme forsøgsfiskeri for nogle fartøjer, der kommer helt oppe fra Limfjorden. Endda uden, at vi er blevet orienteret. Det er ikke i orden. Ordningen betyder jo, at østjyske fiskere kan være gået glip af mange ton muslinger,« siger [Fiskeriformand A].

I den lokale presse kunne man tidligere på året læse, at muslingefiskeriet ved Storebælt i år åbnede så dårligt, at fiskeriet blev indstillet efter nogle uger.

Berlingske har fået aktindsigt i tidligere års gevinster fra forsøgsfiskeriet ved Storebælt. Alene én kutter primært ejet af storfisker [Fisker C] landede i ét specifikt område i Storebælt 2.179.170 kilo blåmuslinger i det første halvår af 2018. Det svarer til en estimeret værdi på 924.495 kroner. En af [Fisker C]s medarbejdere meddeler Berlingske, at [Fisker C] ikke ønsker at udtale sig. På bare fem uger fangede en anden kutter 322.960 kilo muslinger til en værdi af 364.350 kroner.

De udvalgte fiskere har fået eksklusiv adgang til bestemte områder i typisk tre måneder ad gangen, viser sagens dokumenter. I enkelte tilfælde op til seks måneder.

»Fiskeriet ved Storebælt har ikke noget med forsøgsfiskeri at gøre,« konstaterer [Fiskeriformand A] fra Bælternes Fiskeriforening.

»Forsøgsfiskeri dækker over, at man lokaliserer forskellige områder for at se, om der er grundlag for et rigtigt fiskeri. Efterfølgende foretager man en kortlægning af erfaringerne. Det er mig bekendt ikke sket. Kan én kutter fange 2.000 ton muslinger i den periode, er der tale om et reelt fiskeri,« siger [Fiskeriformand A], som også er byrådsmedlem for Socialdemokratiet i Middelfart.

Fra efteråret 2018 har fiskeriminister [Klager] (V) fulgt sagen. Ministeren har bebudet, at alle fiskere med muslinge- og østerslicens fra 2019 skal kunne byde ind på fiskeriet ved Storebælt. To områder var så eftertragtede, at man trak lod for 2019, men samtlige ansøgere fik adgang. Samtidig opstillede fiskerimyndighederne nogle krav, som reelt afskar fiskere med få fartøjer og licenser fra at deltage i fiskeriet ved Storebælt, forklarer personer i branchen.

Udfaldet blev under alle omstændigheder det samme: Både før og efter ministerens mellemkomst er fiskeriet ved Storebælt stort set gået til den samme lille kreds af landets største muslingefiskere. Alle de fiskere, som [Klager] var med til at give adgang til Storebælt i 2019, har så mange fiskelicenser, at de i forvejen ligger over de gældende lofter for, hvor mange muslinger og østers den enkelte fisker må fange.

*Forståelse på Limfjorden*

[Fiskeriformand B] er formand for Foreningen Muslingeerhvervet, som tester kvaliteten af muslinger og fødevarer sikkerheden. Han forstår heller ikke forløbet.

Foreningen omfatter også den lille gruppe af fiskere, der år efter år har fået særlig adgang til Storebælt. Forelagt navnene bekræfter [Fiskeriformand B], at de udvalgte er blandt de største muslingefiskere i Danmark. Han henviser dog til, at de er markant mindre end for eksempel de største fiskere på åbent hav, hvoraf enkelte er blandt Danmarks rigeste.

[Fiskeriformand B] forklarer, at de største muslingefiskere har op til fire licenser til en værdi af omtrent seks millioner kroner pr. licens, men at man blot skal sammenligne med bilforhandlere eller landmænd, som også er nødt til at udvide for at fremtidssikre sig. Af samme grund bryder [Fiskeriformand B] sig ikke om betegnelsen kvotekonge, når det gælder muslingefiskere.

»Når det er sagt, kan jeg godt forstå, at fiskerne ved Jyllands østkyst er utilfredse med, at fiskere fra Limfjorden har fået adgang til Storebælt. Myndighederne ved godt, at østkystfiskerne er pressede, for myndighederne får løbende tal over fangst. Vi har selv oplyst myndighederne om, at man burde have tilgodeset østkystfiskerne, som de senere år har haft det svært med faldende mængder fisk. Østkystfiskerne er i reel risiko for at lukke, mens vi heroppe i Limfjorden generelt nok skal klare os. Derfor er det besynderligt, at man ikke gav dem mulighed for at byde ind. Jeg bakker 100 procent op om østkystfiskernes kritik,« siger [Fiskeriformand B].

Det er især kravet om, at den enkelte kutter i forsøgsfiskeriet i forsøgsperioden ikke må fiske på sin hjemegn, som reelt afskærer mindre fiskere fra at deltage i fiskeriet ved Storebælt, forklarer [Fiskeriformand B]:

»Ingen fisker vil bare forlade sin normale indtjening og satse alt på en forsøgsordning. I praksis kan de større fiskere fra Limfjorden gøre det, at de lægger flere licenser over på ét fartøj, som fisker videre i Limfjorden, mens de sender et overskydende fartøj ned til det såkaldte forsøgsfiskeri ved Storebælt. Forsøgsfiskeriet kræver således, at man har flere licenser og flere fartøjer for at kunne deltage. Derfor er jeg enig i, at ordningen ser underlig ud, når Folketinget tværtimod forsøger at tilgode de små fiskere.«

Hvad er dit bedste bud på, at man har tilladt en ordning, som favoriserer de større fiskere?

»Det er et godt spørgsmål. Allerede i 2017 talte vi om, at det så mærkeligt ud. Også fordi det geografisk var mere oplagt at give Storebælt til østkystens fiskere. Det er i hvert fald underligt, at de mest oplagte til at deltage slet ikke fik noget at vide,« siger [Fiskeriformand B].

Han vurderer ligeledes, at der reelt ikke er tale om et forsøgsfiskeri, men et permanent fiskeri, fordi fartøjerne får lov at fiske samme sted i flere måneder.

#### *Flere års opgør om kvoter*

Tilbage i december 2016 indgik et politisk flertal i Folketinget en fiskeriaftale uden om regeringen. Det var i denne aftale, at man indledte opgøret med storfiskere og i øvrigt åbnede for muslingefiskeri i nye områder. Regeringen er senere tiltrådt aftalen, men sammenstødet mellem det politiske flertal og regeringens centraladministration – mellem den lovgivende magt og den udøvende magt – har slået dybe revner gennem Christiansborg.

[...]



[Fiskeriformand C] er formand for Limfjordsfiskernes Østersforening, som repræsenterer nogle af de mindre nordjyske skaldyrskere. Foreningen kæmper for at sprede dansk fiskeri på flere hænder, blandt andet for at holde liv i små danske havne.

»Det er besynderligt, at de største og stærkeste fiskere fra Limfjorden, som allerede har ramt lofterne i forhold til den nye lovgivning, også kan få adgang til forsøgsfiskeriet ved Storebælt, som er et helt andet område end der, hvor de hører til. Ikke mindst fordi dette går imod Folketingets ønske,« siger [Fiskeriformand C].

[...]

Det fremgår ikke af de dokumenter, Berlingske har læst, hvordan de store Limfjordsfiskere oprindeligt fik adgang til Storebælt. Berlingske har flere dage forgæves forsøgt at få en kommentar fra de storfiskere, som både før og efter ministerens mellemkomst har fået adgang til Storebælt.

Meget tyder imidlertid på, at fiskeriminister [Klager] godt ved, at der har været noget grundlæggende galt med forsøgsordningen.

#### *Bananrepublik*

For nogle uger siden stillede Berlingske en række spørgsmål til Fiskeristyrelsen under Udenrigsministeriet om fiskeriet ved Storebælt. På samme tidspunkt som Berlingske fik svar, udsendte [Klager] 13. marts en pressemeddelelse under overskriften »Fiskeriminister [Klager] rydder op i reglerne for forsøgsfiskeri«.

I en udtalelse fra ministerens pressemeddelelse indikeres det, at storfiskerne nærmest bare har kunnet kontakte centrale embedsmænd for at få adgang til Storebælt: »Udstedelse af tilladelser er sket løbende på baggrund af anmodninger fra den enkelte fisker.«

[...]

Allerede i efteråret 2018 gik fiskeriminister [Klager] ind i forløbet om fiskeriet ved Storebælt. Sagen blev sendt til såkaldt ministerbetjening 14. november 2018, hvor ministeren på det tidspunkt havde »tiltrådt« forsøgsordningen. Senest 7. januar 2019 vidste myndighederne, at man nok engang havde givet de største fiskere fra Limfjorden adgang til Storebælt, viser et dokument.

Forelagt navnene på de udvalgte fiskere med adgang til Storebælt bekræfter Dansk Folkepartis fiskeriordfører, Ib Poulsen, ligeledes, at de er de største muslingefiskere i Danmark. Han kalder fiskeriminister [Klager]s håndtering af forsøgsfiskeriet ved Storebælt for »beskæmmende«.

#### *DF-ordfører har fået nok af ministeren*

»Det er vanvittigt rystende, at vi har nogle fiskere, som gerne ville byde ind, men aldrig fik muligheden. Så opstiller ministeren nogle regler, som gør, at det stadig er de største, som får adgang,« siger Ib Poulsen.

Forrige torsdag blev ordførerne overordnet præsenteret for sagen.

»Hun handler i direkte strid med ord og ånd i den aftale, som et flertal i Folketinget står bag, og vælger ikke at orientere Folketinget med det samme. Det gennemsyrrer alt, hvad [Klager] gør. Hun vil kun begunstige de store og feje den lille mand af bordet. Vi har haft sag på sag, senest om forhaling af lovgivning. Og jeg kan love jer, at hun kun reagerer på fiskeriet ved Storebælt, fordi Berlingske interesserer sig for sagen. Jeg har fået nok af hende,« siger Ib Poulsen.

Da et flertal i Folketinget for nylig udtrykte alvorlig kritik af [Klager], sagde Dansk Folkeparti, at ministeren nu fik det gule kort, og at hun - hvis det gentog sig - næste gang automatisk ville se rødt.

»Det får ingen ende,« konstaterer Ib Poulsen.

Han varslar hastesamråd med ministeren.

[...]

Også Socialdemokraternes fiskeriordfører, Simon Kollerup, mener, at [Klager]s rolle er stærkt kritisabel:

»Hun har egenhændigt tildelt rettigheder for mange hundredtusinder kroner til nogle af de største muslingefiskere, selvom hun ved, at Folketinget vil sprede fiskeriet ud blandt de mindste. Og hun har sat det i gang uden at involvere fiskeriordførerne. Ministeren har et stort forklaringsproblem.«

Fiskeriminister [Klager] erkender, at der de senere år har været talrige problemer med forsøgsfiskeri.

*Fiskere kunne bare ringe*

I et interview med Berlingske anvender fiskeriministeren ord som roderi, vilkårlighed og forskelsbehandling.

[...]"

Artiklen indeholder følgende to faktabokse:

*"FAKTA*

*Sagen om kvotekonger*

[...]

I februar 2019 fik nuværende fiskeriminister [Klager] (V) en næse og hård kritik af Folketinget for at forhale lovgivning mod storfiskere på muslinge- og østersområdet.",

og

*"FAKTA*

*Bag om historien*

Artiklen bygger på indsamling af dokumenter gennem flere uger. For at kunne skrive historien har vi skullet krydse en række oplysninger: Hvilke fartøjer fik adgang til Storebælt i forsøgsfiskeriets første år? Hvem der ejede dem? Hvilke fartøjer/fiskere fik adgang efter ministerens mellemkomst? Hvor mange fiskelicenser har de pågældende fiskere i forvejen? Hvor meget fangede de ved Storebælt? Og havde andre fiskere søgt om adgang?

Hovedparten af de anvendte dokumenter stammer fra aktindsigt og en længerevarende dialog med fiskerimyndighederne, andre dokumenter har Berlingske skaffet via kilder.

Historien lider af den åbenlyse svaghed, at Berlingske trods adskillige forsøg aldrig har fået de aktuelle storfiskere i tale. For også at få deres synsvinkel med har vi for

eksempel til baggrund talt med personer tæt på storfiskerne med sympati for storfiskernes sag. Vi har eksplicit understreget i artiklen, at sagens akter ikke peger på, at de udvalgte storfiskere har gjort noget forkert.  
[...]"

Samme dag, den 4. april 2019, bragte Berlingske artiklen *"Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde«*". Af artiklen fremgår blandt andet:

"Regeringen og fiskerimyndighederne har tilsyneladende de senere år sendt større fangster i hænderne på nogle af landets i forvejen største muslingefiskere fra Limfjorden. Det har fået Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet til at rette en hård kritik af ministeren for håndteringen af sagen.

I et interview med Berlingske afviser fiskeriminister [Klager] (V) kritikken, men medgiver, at der tidligere har været store problemer med forvaltningen på området. Hvordan fik de udvalgte fiskere helt præcist adgang til forsøgsfiskeriet i 2016, 2017 og 2018?

»Der har ikke været klare regler for, hvordan forsøgsfiskeri skulle foregå på noget tidspunkt, før jeg tager fat på det i efteråret. Der skal være gennemsigtighed hele vejen igennem og klare regler for afrapportering af forsøgsfiskeriet. Det har der bare ikke været over årene, og derfor har der også været en forskelsbehandling. Det har været tilfældigt, om man har taget kontakt til Fiskeristyrelsen, og de så har sagt: Send en ansøgning, og så kigger vi på det. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«

Fungerede det sådan, at man bare kunne ringe ind til myndighederne og være heldig at få en tilladelse?

»Det har jeg indtryk af. Der har simpelthen manglet klare regler. Det er også derfor, at jeg har taget fat i det og har opsat et sæt principper, der skal gøre sig gældende i forsøgsfiskeriet fremadrettet.«

Hvordan fandt fiskerne ud af, at det var en mulighed at søge om fiskeriet ved Storebælt?

»Det er det gode spørgsmål. Jeg tror, det har været tilfældigt.«

Kan du se, om nogle særlige fiskere er blevet favoriseret?

»Nej, det har jeg ikke undersøgt. Administrationen har jo været vilkårlig og for løs.« Fiskere på den jyske østkyst fortæller, at de i en årrække har prøvet at få lov til at fiske efter muslinger netop i Storebælt, men at de har fået nej. Hvorfor har de fået nej?

»Det kan jeg ikke gøre rede for, for det har jeg ikke et kendskab til. Desværre er det nok sådan, at det også er et af de områder, hvor det også kniber med arkivering af sagerne, og at vi kan komme til bunds i det.«

Hvornår bliver du første gang bekendt med, at der er problemer med forsøgsfiskeriet?

»Jeg får en sagsforelæggelse i oktober, hvor jeg siger, at der skal styr på det.«

Fiskeriformænd siger til os, at fiskeriet ved Storebælt nærmere har karakter af permanent fiskeri, fordi de kan fiske store mængder fisk i samme område i flere måneder. Hvad er din kommentar til det?

»Jeg forstår faktisk godt kritikken, for det er jo en af de mangler, der har været: At man har kunnet lave forsøgsfiskeri af og til, og at der har ikke været klare regler om varighed, afrapportering og formålsbestemmelse. Så jeg kan sådan set godt forstå, at det er det indtryk, man sidder tilbage med,« siger [Klager].

Finder du ud af, at fiskerne, som deltager i forsøgsfiskeriet i 2019, er over de nye lofter, som blev vedtaget i sommeren 2018?

»Nej, jeg får først kendskab til, hvem der overhovedet deltager, foranlediget af jeres spørgsmål.«

[...]

Hvorfor har du ikke orienteret Folketinget, når du kan konstatere, at udfaldet af ordningen går direkte imod Folketingets ønske?

»Jeg har lige svaret på, at jeg ikke har noget kendskab til, hvem der deltager i det her forsøgsfiskeri.«

Hvis flertallet ønsker at holde fiskere over de nye lofter ude af forsøgsfiskeriet, ville det så ikke have været relevant at orientere dem tidligere?

»Jeg har ikke på noget tidspunkt noteret mig en politisk interesse fra ordførerne om forsøgsfiskeriet. Hvis der er et ønske om, at dem, der rammer lofterne, ikke skal deltage, er jeg åben for at ændre på kriterierne,« siger [Klager].

Overvejer du ikke på noget tidspunkt at undersøge, hvem der har fået adgang til fiskeriet?

»Jeg er optaget af at sikre nogle ordentlige regler for, hvordan forsøgsfiskeriet skal foregå. Det er et af elementerne i de politiske aftaler, der er indgået, at der skal laves en indsats omkring et målrettet muslingefiskeri i Storebælt. Jeg er optaget af, at jeg følger op på de aftaler, der er. Det kræver, at vi laver et forsøgsfiskeri, hvor vi får kendskab til, om der er grundlag for et egentligt fiskeri. Når jeg opdager en vilkårlighed og et roderi, som et helt uacceptabelt, så er det mit ansvar som minister at samle op.«

Så forsøgsfiskeriet er en del af flertallets fiskeriaftale?

»Forsøgsfiskeriet er ikke en del af aftalen. Der er ikke på noget tidspunkt ordførere, der har interesseret sig for forsøgsfiskeriet eller spurgt til det eller på anden måde markeret noget politisk omkring det. Og selve forsøgsfiskeriet er ikke en del af de aftaler, der er indgået,« siger [Klager].»

Den 5. april 2019 blev artiklen *”DF-ordfører har fået nok: »Jeg kan jo se, at skiftende Venstre-ministre holder hånden over kvotekongerne»* bragt. Af artiklen fremgår blandt andet:

”Ib Poulsen har fået nok.

Siden 2016 har Dansk Folkepartis fiskeriordfører kæmpet for at sprede fiskekvoter.

[...]

Men han kan næsten ikke mere.

Gang på gang er han blevet tacklet bagfra af en aggressiv minister, som han formulerer det. Også selv om han faktisk har et flertal bag sig i Folketinget.

[...] Og tidligere i år kom det frem, at fiskeriminister [Klager] (V) havde forhalet lovgivning mod kvotekonger så længe, at Folketinget måtte udtrykke hård kritik og gav ministeren en næse.

Så Ib Poulsen havde i forvejen fået nok.

Nu viser det sig, at fiskerimyndighederne også har givet nogle af de største muslingefiskere herhjemme eksklusiv adgang til et såkaldt forsøgsfiskeri ved Storebælt. [...]

»Det er en meget alvorlig sag,« siger Ib Poulsen, Dansk Folkepartis fiskeriordfører. [...]

Er det ikke en formildende omstændighed, at ministeren trods alt reagerer?

»Nej. Hun reagerer kun, fordi fiskeriet ved Storebælt er ved at blive bragt frem i offentligheden. [...].«

[...]

Er det ikke formildende, hvis de regler, som reelt har afskåret østkystfiskerne fra Storebælt i 2019, blot er standardregler for forsøgsfiskeri?

»Overhovedet ikke. Forsøgsfiskeri er en del af fiskeriaftalen, og derfor skulle Folketinget have været inddraget langt tidligere, og i hvert fald før man traf beslutningen. Så vi kunne have ændret udfaldet,« siger Ib Poulsen.

[...]

Kan man ikke vende sagen om og sige, at S og DF har fundet fælles fodslag om en sag, hvor I igen og igen sætter skiftende fiskeriministre under pres?

»Jeg forholder mig kun til det politiske, og det er, at et flertal i Folketinget vil give en hånd til kystfiskere og den lille fisker, fordi de store fiskere - også på muslingeområdet - har store overskud og en rigtig god økonomi. Vi reagerer jo kun, når vi opdager, at ting bliver holdt under radaren. Når ministeren ikke vil dele mulighederne for kvotebekæmpelse, når ministeren undlader at fortælle os om fiskeriet ved Storebælt.«

Handler det også om dårlig kemi mellem dig og [Klager]?

»For mig handler det kun om politik,« siger Ib Poulsen.

Ser det ikke ud, som om embedsmændene har et lige så stort ansvar som ministeren i sagen om Storebælt?

»Det er altid ministerens ansvar, hvad der foregår i ministeriet. Og det er på hendes vagt, at det er blevet sat sammen, så de store igen har fået adgang til fiskeriet ved Storebælt.«

[...]

Fiskeriminister [Klager] afviser over for Berlingske, at hun eller regeringen på nogen måde holder hånden over storfiskere. I den konkrete sag om forsøgsfiskeriet ved Storebælt erkender ministeren, at der tidligere har været store problemer. Samtidig fastholder hun, at hun har handlet korrekt ved først at orientere Folketinget om sagen på et møde i forrige uge. Ministeren afviser, at fiskeriet ved Storebælt overhovedet er en del af den politiske fiskeriaftale, Folketinget står bag.

»Ib Poulsen har ikke på noget tidspunkt henvendt sig til mig og sagt: Ved du hvad minister, vi vil ikke have, at de fiskerne, der rammer loftet, deltager i forsøgsfiskeri. Det er klart, at hvis han havde gjort det, så havde jeg sørget for, at det ikke var muligt,« siger [Klager].

[...] ”

Artiklen *"Presset stiger på fiskeriminister: »Det er selvfølgelig helt galt«* blev den 5. april 2019 bragt på b.dk og den 6. april 2019 i Berlingskes trykte avis.

Den 7. april 2019 blev artiklen *"Kvotesag skaber dyb undren: »Nogle fiskere må have rigtig gode venner med magt og indflydelse«* bragt på b.dk. Artiklen blev bragt den 8. april 2019 i Berlingskes trykte avis. Af artiklen fremgår blandt andet:

"[...]

De to brødre [Fisker F] og [Fisker G] driver familievirksomheden [Selskab 5] fra en havnemole i bunden af Horsens Fjord, hvor de eftertragtede skaldyr forarbejdes, pakkes og sendes ud i verden. Siden 1989 har brødrene fisket blåmusling langs Jyllands østkyst i området fra Aarhus Bugt og ned til Flensborg Fjord.

Mens det tidligere var svært at sælge østjyske blåmuslinger i udlandet, har historien om det nordiske køkken været med til at åbne manges øjne for de lokale skaldyr, forklarer brødrene. Medarbejderne på fabrikken håndsorterer alle blåmuslinger efter kvalitet. Muslingerne af den ringeste kvalitet sælges som dåsekonserves.

Når brødrene fra en af deres kuttere fanger blåmusling af god kvalitet, kan en tjener i Paris dagen efter servere selvsamme blåmusling i middagssolen på en fortorvscafé. Brødrene eksporterer årligt cirka 4.000 ton blåmuslinger og beskæftiger 30 medarbejdere på fabrikken.

Med andre ord: Deres forretning er en lille selvstændig succeshistorie i den store danske fødevarerbranche. Alligevel føler de to brødre sig i stigende grad presset af forholdene i fiskeriet og af manglende politisk velvilje.

*»Nej hver gang«*

Sammen ejer brødrene tre fiskekuttere, som hver har tilladelse til at fange 270 ton blåmusling om ugen langs Jyllands østvendte kyster. I realiteten fisker brødrene kun cirka 180 ton på hver enkelt båd for at undgå overfiskeri, forklarer de. Blåmuslingefiskeriet langs den jyske østkyst har været godt i en lang årrække, lyder det.

Gennem flere år har brødrene derfor forsøgt at få de danske fiskerimyndigheder med på at udvide fiskeriet ved at åbne et fiskeri efter blåmuslinger i Storebælt og tilstødende farvande - eventuelt som et såkaldt forsøgsfiskeri. Det er sket i samarbejde med andre lokale fiskere og gennem den lokale fiskeriforening. Berlingske har set et brev dateret helt tilbage til 2008, hvor den lokale fiskeriforening har anmodet om forsøgsfiskeri på Storebælt.

*»Vi har bare fået nej hver gang. Politisk er der ikke opbakning til det, har beskeden lydt,«* siger [Fisker G].

Derfor kom det som lidt af et chok, da de to fiskerbrødre for cirka to år siden opdagede, at konkurrerende fiskere oppe fra Limfjorden var begyndt at fiske forsøgsfiskeri i Storebælt, hvilket brødrene så længe havde ønsket sig adgang til.

*»Vi prøvede at gøre det sagligt og ordentligt i dialog med Fiskeristyrelsen, som primært gik gennem vores fiskeriforening. Derfor er det ikke i orden, at man giver det samme fiskeri til nogle andre uden at inddrage os i processen,«* siger [Fisker F].

Tilbage står de to brødre med en klar fornemmelse af, at nogle konkurrerende fiskere har fået politisk særbehandling uden om gængse regler og retningslinjer.

»Det undrer os, at man kan få lov, uden at vi eller vores fiskeriforening bliver inddraget. Jeg skal ikke dømme nogen her, men jeg sidder med den følelse, at der er nogle fiskere, som må have nogle rigtigt gode venner med magt og indflydelse i dansk fiskeri,« siger [Fisker F].

[...]

I kølvandet på de nordjyske muslingefiskeres entré på Storebælt klagede brødrene over situationen. Efterfølgende fik de i 2018 mulighed for at fiske forsøgsfiskeri i blandt andet et område nord for Djursland. De fortæller, at fiskeriet blev tilrettelagt på en måde, så de ikke landede nogen fisk, og dermed heller ikke tjente nogen penge på fiskeriet.

»Vi andre har reelt ikke mulighed for at være med«

[...] I år har der igen været forsøgsfiskeri på Storebælt, men denne gang har der været en officiel ansøgningsrunde, hvor også østkystfiskerne fik mulighed for at søge. Resultatet blev dog, at fiskeriet igen gik til flere af de samme fiskere fra Limfjorden. De to [Fisker F og Gs efternavn]-brødre mener, at reglerne for ansøgningsrunden blev udarbejdet på en måde, så det i højere grad gav mening for fiskere fra Limfjorden med mange licenser og flere både at deltage. Fiskerne blev blandt andet meddelt, at de ikke måtte fiske i andre farvande med de fartøjer, som deltog i forsøgsfiskeriet.

Ifølge Berlingskes oplysninger har større fiskere med flere licenser og fartøjer mulighed for at pulje licenser på en båd og dermed sende en ledig båd ind i forsøgsfiskeriet.

»Men hernede på Østkysten har vi færre både og færre licenser sammenlignet med Limfjorden. Vi fisker desuden over meget større afstande, og derfor har vi ikke på samme måde mulighed for at fiske med flere licenser på én båd,« forklarer [Fisker F]:

»Dermed skal vi opgive dele af vores almindelige fiskeri for at deltage i forsøgsfiskeriet. Det ønsker vi selvfølgelig ikke.«

De to brødre har egentlig ikke lyst til at stille sig op i medierne og berette om deres situation. De fortæller, at de har et godt samarbejde med »folkene inde i København«, som Fiskeristyrelsen kaldes her på egnen. De er i tæt dialog med embedsfolkene, og generelt kører tingene gnidningsfrit.

[...]

[Klager] kan dog ikke redegøre nærmere for, hvorfor østkystfiskerne oprindeligt ikke fik adgang til forsøgsfiskeriet på Storebælt.”

Af artiklen *”Fiskeriformand om kvotesag: Vi ville gerne have været inddraget”*, som blev bragt den 8. april 2019, fremgår blandt andet:

”Landets største fiskeriforening føler sig forbigået i sagen om et såkaldt forsøgsfiskeri ved Storebælt. Normalt bliver branchen involveret. Det er ikke sket. Og formanden for Danmarks Fiskeriforening kalder det meget beklageligt.

[...] Ordningen har tilgodeset fiskere fra Limfjorden på bekostning af lokale fiskere fra den jyske østkyst. Havde [Klager] i højere grad inddraget fiskernes organisationer, kunne problemerne være undgået.

Sådan lyder kritikken fra landets store fiskeriforening.

[...]

»Det samlede danske muslingefiskeri omsætter for under 80 millioner kroner om året. Det er der 36 fartøjer, der skal dele, og i min optik er det forfejlet at tale om storfiskere inden for muslingefiskeriet,« siger [Fiskeriformand D].

Men han synes ikke, at forløbet bag fiskeriet ved Storebælt ser kønt ud.

»Der er i den konkrete sag tale om en systemfejl, som desværre har den konsekvens, at østjyske muslingefiskere ikke har de samme muligheder for at deltage i forsøgsfiskeriet, fordi de kan være nødsaget til at opgive værdifuldt fiskeri for at deltage. Det samme gør sig ikke gældende for de nordjyske fiskere. Det er meget beklageligt, at det er faldet sådan ud,« siger [Fiskeriformand D].

Hverken ministeren eller embedsværket har handlet i ond tro, mener fiskeriformanden.

[...]

[Fiskeriformand D] er enig i kritikken fra de østjyske fiskere. Han mener, at problemet var afværget, hvis Danmarks Fiskeriforening var blevet inddraget i processen.

»Jeg ville gerne have været inddraget. Det normale er også, at man sender sådan en ordning i høring hos alle relevante fiskere, så vi har mulighed for at komme med vores input og tage stilling til de nye tiltag. Det vedrører vores medlemmer, og derfor er det relevant at høre os. Men det har man ikke gjort her, og det er meget beklageligt,« siger [Fiskeriformand D].»

Den 8. april 2019 bragte Berlingske endvidere artiklen *”Få overblik over sagen om skjulte aftaler ved Storebælt: Derfor styrer [Klager] mod talrige kritiske spørgsmål”*.

Af artiklen *”Internt dokument sår alvorlig tvivl om ministers forklaring i sag om skjult fiskeri”*, som blev bragt på b.dk den 9. april 2019 og i den trykte avis den 10. april 2019, fremgår blandt andet:

”Fiskeriminister [Klager]s (V) forklaring på, hvorfor hun ikke involverede Folketinget i sagen om et såkaldt forsøgsfiskeri ved Storebælt, bliver belastet af interne dokumenter fra ministerens egne embedsmænd.

På et møde 28. marts i år efterlod [Klager] de øvrige partier med det klare indtryk, at fiskeriet ved Storebælt ikke er en del af Folketingets fiskeriaftale, og at det var medvirkende til, at hun undlod at orientere dem om forsøgsfiskeriet ved Storebælt.

Flere partier i Folketinget har især fattet interesse for sagen, fordi de største muslingefiskere i Danmark har fået ekstra muligheder for fangst ved Storebælt - også efter at ministeren gik ind i sagen.

Og sagens dokumenter rokker alvorligt ved ministerens forklaring.

I den oprindelige fiskeriaftale fra december 2016 er det fremhævet, at Folketinget netop ønsker mere fiskeri efter blåmuslinger:

»Der skal tilvejebringes et fagligt grundlag for at vurdere muligheden for at fremme fiskeri efter blåmuslinger i nye områder,« står der.



Og mere belastende for ministeren: I efteråret 2018 gik ministeren selv ind i sagen om fiskeriet ved Storebælt. I et notat fra 14. november 2018 om det såkaldte forsøgsfiskeri ved Storebælt henviser embedsmændene til lige præcis Folketingets fiskeriaftale fra december 2016. Notatet er sendt til såkaldt ministerbetjening.

»Ministeren har tiltrådt sag i relation til udmøntning af den politiske aftale om udvikling af fiskerier efter nye arter og i nye områder,« lyder det indledningsvist.

Og længere nede i notatet:

»I Fiskeripakken af 7. december 2016 er der en indsats omkring udvikling af muslingefiskeri i nye områder.«

Herefter handler resten af notatet specifikt om fiskeriet ved Storebælt.

Med andre ord: Fiskeriminister [Klager]s egne embedsmænd har således selv kædet forsøgsfiskeriet ved Storebælt direkte sammen med Folketingets fiskeriaftale.

Det står i kontrast til, hvad ministeren har udtalt om sagen den seneste tid.

[...]

*Eksperter: Det er en del af aftalen*

Ifølge [Professoren], professor i offentlig ret ved Aarhus Universitet, er ordlyden i det interne dokument fra ministeriet svær at tolke anderledes, end at forsøgsfiskeriet ved Storebælt er en del af fiskeriaftalen fra 2016.

»Det står i fiskeriaftalen, at der skal laves et grundlag for at fremme fiskeri efter blåmusling, og i det interne notat beskriver ministeriet selv forsøgsfiskeriet som noget, der har relation til aftalen. På den baggrund er det meget vanskeligt at se, at ordningen ikke skulle være en del af den politiske aftale. Det er forståeligt, at forligskredsen er utilfreds,« siger [Professoren].

Også [Chefforskeren], chefforsker ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, er kritisk.

»Det interne dokument viser entydigt, at embedsmændene har opfattet forsøgsfiskeriet som en del af aftalen. Det sætter spørgsmålstegn ved den forklaring, som ministeren er kommet med,« siger [Chefforskeren].

[...]

»Hvis forsøgsfiskeriet er en del af fiskeriaftalen, så skærper det ministerens pligt til at orientere partierne,« siger chefforsker [Chefforskeren].

[...]”

Artiklen ”I dag bliver fiskeriministeren udfriddet om skjulte fangster til storfiskere. Forstå sagen her” blev den 10. april 2019 bragt på b.dk. Af artiklen fremgår blandt andet:

”[...]

*Her er ministerens forklaringsproblemer:*

Selv om ønsket om at åbne nye muslingefiskerier i Danmark er indskrevet i den fiskeriaftale, som Folketinget vedtog i december 2016, orienterede [Klager] aldrig partierne om fiskeriet ved Storebælt i 2018 eller de første måneder af 2019. Først da Berlingske havde sendt en række spørgsmål om sagen, orienterede ministeren overfladisk Folketinget om sagen i slutningen af marts.

Det er især opsigtsvækkende, at [Klager] ikke involverede Folketinget, når de nye muslingefiskerier er en del af Folketingets politiske aftale, og når fiskeriet gik til de

største muslingefiskere. Konsekvensen af fiskeriet ved Storebælt går stik imod Folketingets ønske om at gøre op med de største fiskere. Samtlige partier i Folketinget vedtog sommeren 2018 en lov, som netop skulle udligne licenserne blandt muslingefiskere.

Det kan også blive et særskilt problem for [Klager], at hun på en lukket orientering om sagen torsdag 28. marts i år oplyste fiskeriordførerne om, at forsøgsfiskeriet ved Storebælt ikke er en del af Folketingets fiskeriaftale. Både ordlyden i den politiske aftale og især et internt dokument hos fiskerimyndighederne forelagt ministeren peger på det modsatte.

Det kan også blive et problem for ministeren, at fiskeriet ved Storebælt blot er én blandt flere sager de seneste to år, hvor regeringen er blevet skarpt kritiseret for at holde hånden over landets storfiskere, ofte benævnt kvotekonger. Værktøjer til at bekæmpe storfiskere er blevet tilbageholdt for Folketinget, embedsmænd har lagt strategier for at forpurre Folketingets fiskeriaftale, og senest har [Klager] fået hård kritik af Folketinget for at forhale lovgivning mod de største muslingefiskere.

[Klager] siger, at det først gik op for hende, at fiskeriet var gået til de største muslingefiskere, da Berlingske kontaktede hende om sagen. Dansk Folkeparti mener, at ministeren som minimum burde have orienteret sig om dette, da kvotekonzentrationer netop har haft Folketingets store fokus de senere år.

*Det ved vi om sagen:*

Vi ved, at en lille gruppe af de største muslingefiskere har fået adgang til såkaldt forsøgsfiskeri i udvalgte områder ved Storebælt i perioden 2016-2018.

Vi ved, at der er stor forskel på, hvor meget hvert enkelt fartøj landede. I den høje ende disse eksempler: På seks måneder landede én kutter i ét område 2.179.170 kg blåmuslinger til en anslået værdi af knap en million kroner. Et andet fartøj landede på fem uger i ét område 322.960 kg blåmuslinger til en værdi af 364.350 kroner.

Vi ved, at de udvalgte fartøjer fik lov at fiske i flere måneder ad gangen. Nogle op til et halvt år ad gangen.

Vi ved, at næsten samme lille gruppe af de største muslingefiskere kunne fortsætte fiskeriet ved Storebælt i 2019, efter at myndighederne med fiskeriministeren i spidsen havde kørt en åben ansøgningsrunde. Årsagen er nogle specifikke krav, som reelt afskærer mindre fiskere fra at deltage.

Vi ved, at samtlige af de fiskere, som fik adgang i 2019, ligger over de tilladte kvotelofter.

Vi ved, at fiskere fra den jyske østkyst forgæves har forsøgt at få tilladelse til forsøgsfiskeri ved Storebælt i mere end ti år.

Det er væsentligt at understrege, at de største muslingefiskere herhjemme er markant mindre end de allerstørste storfiskere på åbent hav, hvoraf nogle af fiskerne er at finde blandt Danmarks mest velhavende.

*Det ved vi ikke om sagen:*

Vi ved ikke præcist, hvordan det oprindeligt lykkedes fiskerne fra Limfjorden at få adgang til Storebælt. Fiskeriminister [Klager] (V) har selv fået det indtryk, at de nærmest bare kunne ringe til centrale embedsmænd.

Vi ved ikke, hvorfor de jyske østkystfiskere gennem flere år har fået nej til Storebælt.

Vi ved ikke, hvem der hos fiskerimyndighederne tog initiativ til de krav, som reelt afskar de mindste fiskere fra at deltage i 2019.

[...]"

Den 10. april 2019 blev artiklen *"Minister afviser kritik i sag om skjult fiskeri – Dansk Folkeparti kalder det »beskæmmende«*" bragt på b.dk. Artiklen blev den 11. april 2019 bragt i Berlingskes trykte avis under overskriften *"Minister afviser kritik i sag om skjult fiskeri"*.

"På et hasteindkaldt samråd onsdag afviste fiskeriminister [Klager] (V), at hun har vildledt Folketinget i sagen om muslingefiskeri i Storebælt. Dansk Folkepartis ledelse er foreløbigt tavs i sagen.

[...]

[Klager] ville gerne indrømme én ting: At hun havde »rettet op« på de »forsømmelser«, der tidligere havde været med forsøgsfiskeriet indtil efteråret 2018, hvor hun gik ind i sagen.

Men det var ikke det, støttepartiet og oppositionen havde håbet på, fordi ministeren dermed frikender sig selv for størstedelen af den kritik, som er fremsat imod hende. [Klager] er blevet beskyldt for at have informeret Folketinget alt for sent om det såkaldte forsøgsfiskeri, hvor storfiskere i flere år har fået adgang til blåmuslinger uden om normale regler og procedurer.

Ministeren er blevet beskyldt for at have indført et nyt forsøgsfiskeri uden om Folketinget, som igen er gået til de storfiskere, som et flertal ønsker at stække.

Og ministeren er blevet beskyldt for at have givet Folketinget misvisende oplysninger, fordi hun siger, at forsøgsfiskeriet ikke er en del af Folketingets fiskeriaftale.

Men fiskeriminister [Klager] fastholdt på samrådet, at hun har handlet korrekt.

*S: Bolden ligger hos DF*

Dermed er fronterne fortsat trukket skarpt op mellem fiskeriministeren på den ene side og regeringens støtteparti og oppositionen på den anden.

I Socialdemokratiet siger fiskeriordfører, Simon Kollerup, at bolden nu ligger hos Dansk Folkepartis ledelse.

»Det er tydeligt, at ministeren har tilbageholdt oplysninger og talt usandt for Folketinget. Det er Dansk Folkeparti, som har indkaldt til dette hastesamråd, og derfor er det også Dansk Folkeparti, som må afgøre, om de fortsat kan bakke op om en minister, som arbejder på denne måde over for Folketinget,« siger han.

Berlingske har forgæves forsøgt at få en kommentar fra Dansk Folkepartis ledelse.

[...]

*»Det kunne jeg ikke drømme om«*

Et af de centrale stridspunkter på samrådet var, hvorvidt ministeren burde have inddraget Folketinget i det nye forsøgsfiskeri efter muslinger i Storebælt, fordi flertallet netop har et velkendt ønske om at stække store muslingefiskere fra Limfjorden.

Gennem hele sagen har fiskeriminister [Klager] fastholdt, at forsøgsfiskeriet ved Storebælt ikke er en del af Folketingets fiskeriaftale fra 2016, og at hun dermed ikke burde have orienteret forligspartierne om den nye ordning.

Den udlægning var der mildest talt strid om. Ikke mindst fordi ministeriets embedsmænd i et internt notat netop kæder forsøgsfiskeriet direkte sammen med den politiske aftale.

Under samrådet fastholdt [Klager], at forsøgsfiskeriet ikke er en del af fiskeriaftalen, men at beslutningen om iværksættelsen af forsøgsfiskeriet havde »administrativ« karakter.

»Jeg tilbageholder overhovedet ikke nogen informationer. Det kunne jeg ikke drømme om,« sagde [Klager].

Dansk Folkepartis Ib Poulsen kaldte hendes udlægning »beskæmmende«.

Den 11. april 2019 bragte Berlingske artiklerne *”DF-ordfører optrapper konflikt med fiskeriminister: Afventer ny minister, han kan »stole på«* og *”DF sender nok en advarsel til [Klager]: »Det er en klar markering«*, mens artiklen *”Mørklagte fangster til de største muslingefiskere”* blev bragt den 12. april 2019.

Den 23. april 2019 blev artiklen *”V-minister får hård kritik af et flertal i Folketinget – igen: »Vi mangler andre værktøjer til at straffe ministre«* bragt på b.dk. En enslydende artikel blev den 24. april 2019 bragt i Berlingskes trykte avis under overskriften *”Fiskeriminister får atter hård kritik af Folketinget”*.

”Fiskeri- og ligestillingsminister [Klager] (V) får sin anden næse af Folketinget inden for få måneder.

Kritikken fra et folketingsflertal er formuleret som en såkaldt beretning og blev givet tirsdag i Folketingets miljø- og fødevareudvalg.

Berlingske har de seneste uger oprullet, at en lille håndfuld af de største muslingefiskere fra Limfjorden i flere år har haft eksklusiv adgang til fangster ved Storebælt.

[...]

I næsen til [Klager] lægger det politiske flertal vægt på, at ministeren ikke har taget sagen alvorligt nok, ikke har opfyldt lovgivernes behov for indsigt og information og bidraget til ulige adgang til Storebælt.

»Der er således tilbageholdt central viden for Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt«, står der i beretningen.

Dansk Folkepartis ledelse har tilsyneladende været udslagsgivende for, at det endte med en næse - og ikke en fyreseddel til [Klager], selv om partiets ordfører på området løbende har luftet muligheden.

[...]

»Hvis sagen kun skulle vurderes ud fra det rent fiskeripolitiske, så havde ministeren ikke overlevet denne sag. Jeg respekterer selvfølgelig, at ledelsen i Dansk Folkeparti også tager andre hensyn i betragtning,« siger Ib Poulsen.

[...]

Du har fra begyndelsen talt om ministerfyringer. Har du ikke været unødigt hård i din kritik af ministeren, når I nu nøjes med at give hende en næse?

»Nej, ministeren har tilbageholdt oplysninger for Folketinget, og hun har skabt ulige adgang til fiskeriet. Derfor har min kritik været fuldt berettiget hele vejen igennem. Det fremgår tydeligt af den næse, som vi giver i dag,« siger Ib Poulsen.

[...]

*Mange problemsager*

[...]

Socialdemokratiets fiskeri- og landbrugsordfører, Simon Kollerup, har været en aktiv kritiker af skiftende fiskeri- og landbrugsministre gennem hele regeringsperioden.

[...]

Du har selv ført an i flere af de kritiske sager mod V-ministre. I hvor høj grad har det handlet om at profilere dig selv og Socialdemokratiet?

»Der har været tale om regulære politiske skandaler, hver eneste gang Venstres ministre har fået kritik eller er blevet skiftet ud på det her område,« fastholder han.

[...]

*Konservative uenig i næse*

[Klager] er ikke vendt tilbage med en kommentar til denne artikel. Under samrådet i april i år afviste hun at have gjort noget galt. Hun har også oplyst, at det først gik op for hende, at fiskeriet ved Storebælt gik til de største limfjordsfiskere, da Berlingske stillede spørgsmål om sagen.

De konservatives fiskeriordfører, Orla Østerby, har også en anden opfattelse af forløbet end flertallet. Han kalder næsen »udokumenteret«.

»Ministeren tilbageviste al kritik på samråd. Alligevel giver man en næse,« konstaterer han.

Adspurgt, om der er noget i forløbet, han selv ville have gjort anderledes, hvis han var fiskeriminister, svarer Orla Østerby:

»Man kan sagtens være bagklog. Havde man vidst, at nogen ville harcelere, havde man måske handlet anderledes, men det var uforudsigeligt,« siger Orla Østerby.

Så hvad er næsen ifølge dig et udtryk for?

»Valgkamp.«

Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Enhedslisten, Alternativet og SF står bag næsen til fiskeriministeren.

[...]”

*Øvrige oplysninger*

Berlingske har i forbindelse med Pressenævnssagen fremlagt kopi af en ansøgning fra Bælternes Fiskeriforening fremsendt til Fiskeridirektoratet den 21. maj 2008. Af ansøgningen fremgår blandt andet:

”[...]

*Prøvefiskeri efter muslinger i Storebælt og syd for Fyn.*

Med baggrund i de seneste års iltsvind er der i år ikke de store forekomster af muslinger, der kan opnå mindstemålet i de åbne områder. Derfor ansøger de 6 muslingefartøjer fra den jyske østkyst om at få mulighed for at prøvefiske i Storebælt, da dette er inden for område 22 hvor deres licens i forvejen gælder.

Formålet med prøvefiskeriet skal være at finde ud af om der er grundlag for komercielt fiskeri i algeovervågningsområderne [...]”

Den 10. april 2019 deltog [Klager] i åbent samråd om storfiskeres adgang til forsøg med muslingefiskeri. Pressenævnet har fra [Klager] modtaget kopi af dokumentet *”Talepunkt til brug for ministeren for fiskeri og ligestilling og nordisk samarbejdes deltagelse i samråd i Miljø- og Fødevareudvalget om muslingebekendtgørelsen fredag den 8. februar 2019”* af 8. april 2019, hvoraf følgende blandt andet fremgår:

*”Samrådsspørgsmål*

– ”Hvad kan ministeren oplyse om de forsøg med muslingefiskeri, som er omtalt i artiklen ”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger” bragt i Berlingske den 5. april 2019? Ministeren bedes samtidig redegøre for, på hvilken måde ministeren har været orienteret om eller involveret i sagen”

*Svar*

[...]

Dernæst vil jeg gerne gøre et grundlæggende forhold helt klart. Jeg har set det er påstået, at forsøgsfiskeri skulle være aftalebelagt. Det er forkert.

Aftalen om kvotekonzentration fra 2017 indeholder intet om forsøgsfiskeri.

I ”Vækst-og udviklingspakken for dansk fiskeri” fra december 2016 hedder det under pkt. 21:

*”Der skal tilvejebringes et fagligt grundlag for at vurdere muligheden for at fremme fiskeri efter blåmuslinger i nye områder og fiskeri efter østers.”*

Det politiske mål her er udviklingen af fiskeri i nye områder.

Forsøgsfiskeri er alene et teknisk redskab, man kan anvende i denne proces. Og det vil være et af flere skridt i processen frem mod eventuelt at åbne et fiskeri i et nyt område. En proces der omfatter dataindsamling – herunder eventuelt forsøgsfiskeri – faglig analyse, evaluering af fiskerigrundlag og endelig fordeling af nye rettigheder på baggrund af det faglige grundlag, der er tilvejebragt.

De første tre led er tekniske. Det sidste er politisk.

Det ville da også have været overraskende, hvis forsøgsfiskeri pludselig skulle være blevet genstand for politiske aftaler.

Mine medarbejdere har trawlet igennem Folketingets hjemmeside, og har kunnet konstatere, at man skal tilbage til 2001 og 2002 for at finde referencer til forsøgsfiskeri.

[...]

Mine medarbejdere har ligeledes kunnet oplyse mig, at de i de snart to år, hvor Udenrigsministeriet har haft ressort på fiskeriområdet, er dette første gang, emnet tages op.

[...]

Jeg vil gerne redegøre for de tilladelser, der er givet til forsøgsfiskeri i Storebælt: I 2006 og 2007 var der enkelte forsøgsfiskerier.

I perioden fra 2008 til 2016 var der ingen forsøgsfiskerier i Storebælt.

Områderne i Storebælt indgik før 2017 ikke i de områder, hvor der i henhold til Fødevarestyrelsens muslingebekendtgørelse kan udføres fiskeri efter muslinger, Det drejer sig blandt andet om produktionsområderne 90-95. Områder der nu indgår i det aktuelle forsøgsfiskeri.

Det kan derfor afvises, at der er sket nogen form for særbehandling ift. til adgang til fiskeri i disse områder i årene fra 2008 til 2016. De har simpelthen ikke være åbne for nogen form for forsøgsfiskeri efter muslinger for *nogen* fiskere.

I 2016 fik to fartøjer tilladelse til forsøgsfiskeri langs Sjællands Vestkyst (det er områderne 102-108).

Det er i de samme områder, hvor der blev fisket i 2006-2007.

- Det ene fartøj havde FTA til fiskeri på Isefjord.
- Mens det andet havde FTA til østers på Limfjorden.

I 2017 udlagde Fødevarestyrelsen en række nye områder (områderne 89-97) som produktionsområder, hvor der potentielt kunne fiskes muslinger.

Disse områder ligger fortrinsvis i det østlige og nordlige Storebælt.

Og i 2017 fik 8 fartøjer tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt.

- Heraf havde 2 fartøjer FTA til muslingefiskeri på Jyllands østkyst.
- 2 fartøjer havde FTA til muslingefiskeri på Isefjord. Hertil kom et tredje fartøj, som har haft tilladelse til omplantning af muslinger på Isefjord.
- Yderligere fik 2 fartøjer hjemmehørende på Limfjorden tilladelse til forsøgsfiskeri. På tidspunktet for forsøgsfiskeriet havde disse fartøjer ikke FTA til hhv. muslinge- og østersfiskeri på Limfjorden.

Endeligt fik et fartøj der havde FTA til østersfiskeri på Limfjorden tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt.

I 2018 fik 5 fartøjer tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt i perioden januar til juni.

Det drejer sig om:

- Et fartøj med FTA på Isefjord.
- 2 fartøjer fra Limfjorden som på tidspunktet for forsøgsfiskeriet ikke havde FTA til hhv. muslinge- eller østersfiskeri.
- Et fartøj med FTA til østersfiskeri på Limfjorden.
- Samt et fartøj som tidligere havde haft FTA til muslingefiskeri langs Jyllands østkyst.

Over årene er forsøgsfiskeriet på Storebælt altså gennemført af fartøjer fra både Limfjorden, Isefjorden og Jyllands Østkyst.

Der er i 7 tilfælde imødekommet ansøgninger fra fiskere fra Jyllands østkyst. Det skal ses i lyset af, at der som bekendt kun er 6 licenser på Østkysten.

I årene 2016 til 2018 er der blevet givet 6 afslag på ansøgninger.

De fordeler sig med 3 afslag til fiskere med FTA til fiskeri ved Jyllands østkyst, ét afslag til en fisker med FTA til Limfjorden og 2 afslag til en fisker, som ikke rådede over et fartøj med FTA.

Fiskeristyrelsen oplevede i starten af 2018 en voksende interesse for at deltage i forsøgsfiskeri i Storebælt.

Samtidig fandt ledelsen i den ny Fiskeristyrelse, der blev etableret ved årsskiftet 2017/2018, at der var behov for at se nærmere på rammerne for administrationen af forsøgsfiskeriet. På samme måde som man gik i gang med at se på alle andre dele af Styrelsens administration.

Styrelsen besluttede derfor at lukke for nye ansøgninger i en periode med henblik på at få styr på rammerne. Dette blev meddelt i et brev til fiskeriforeningerne.

Af brevet fremgik endvidere, at deltagelse i forsøgsfiskeri ikke ville give forrang i forhold til eventuelle senere permanente rettigheder til nye områder.

[...]

Det står klart, når man ser tilbage, at det tidligere (i perioden 2016-2018) har været for løst og lemfældigt, hvordan man har kunnet søge og få tildelt forsøgsfiskeri.

Der har manglet transparens om ordningerne og klare kriterier for administrationen. Der har været en risiko for, at der har kunnet være fiskere, der var interesserede, men måske ikke har kendt til, at der var mulighed for at deltage i forsøgsfiskeriet.

Men der har ikke været tale om en eksklusiv adgang for særlige fiskere. Alle muslingefiskere har haft muligheden. Og ansøgninger om forsøgsfiskeri er så vidt vi kan se behandlet på lige vilkår.

[...]

I 2019 er der derfor blevet åbnet op for en egentlig forsøgsordning for fiskeri efter blåmuslinger i Storebælt.

Ordningen blev lanceret på Styrelsens hjemmeside med klare kriterier for deltagelse og fordeling af tilladelser, såfremt der var flere ansøgere, end der var plads til i et område.

Kriterierne for deltagelse er som følger:

- Der kan søges om tilladelse til fiskeri i muslingeproduktionsområderne 90-95.
- Kun ejere af fartøjer med muslinge- og/eller østers-FTA kan ansøge om tilladelse.
- Der kan kun søges om tilladelse til fiskeri på forsøgsordningen til nye områder til ét fartøj.

[Reglen om, at en fisker kun må fiske i det område, han har licens til, har en kontrolmæssig funktion og stammer fra det ordinære fiskeri. Det er altså ikke en regel, som er indført med forsøgsfiskeriet.]

Det blev besluttet, at ordningen skulle køre i to perioder af ca. 3 måneder, så flest muligt kunne deltage i forsøgsfiskeriet.

I 2019 er der i første runde af forsøgsordningen givet forsøgstilladelse til 4 fartøjer:

- 1 fartøj med FTA til Isefjord,
- 3 fartøjer med FTA til Limfjorden.

Desuden havde ét fartøj med FTA til fiskeri langs Jyllands Østkyst fået tilladelse, men meldte fra ved opstart af fiskeriet.

I anden runde, som løber fra 1. april – 30. juni, er der givet tilladelse til:

- 1 fartøj med FTA til Isefjord
- 3 fartøjer med FTA til Limfjorden.

Alle ansøgninger er blevet imødekommet, herunder alle ansøgninger fra Østkysten. Alle ansøgninger er behandlet lige, og det fremgår af alle licenserne, at deltagelse i forsøgsfiskeri ikke giver forrang ved et senere målrettet fiskeri.

Der har været udtrykt kritik af, at fiskere fra Limfjorden har mulighed for at pulje deres muslinger og dermed frigive fartøjer til forsøgsfiskeri.

Den samme mulighed findes for fartøjer på Jylland Østkyst, hvor 4 ud af de 6 fartøjer er i pulje. Det er derfor ikke korrekt, at disse fartøjer ikke har haft samme mulighed.



[...]

Der har været kritik af, at muslingefiskere fra Østkysten ikke har haft samme økonomiske mulighed for at deltage, fordi de ikke samtidig kan udøve fiskeri i deres *FTA tilladelsesområde*.

[Det er en praksis for muslingefiskeri, der som sagt stammer fra det ordinære fiskeri, og som har været gældende siden 1995.]

Denne regel er med til at sikre, at vi får et sikkert datagrundlag ud af forsøgsfiskeriet – det er jo det, der er formålet med et forsøgsfiskeri. Og at vi undgår fejlrapportering, snyd og overfiskeri af de bestande, der måtte være.

Der er også en grund til, at vi fastsætter maksimale fangstmængder pr. uge. Det handler igen om at undgå overfiskeri.

Man kan godt ændre på disse kriterier. Men så skal man altså være klar over, at man løber en risiko. Og det skal holdes op mod, hvad der er formålet med et forsøgsfiskeri. At skaffe data, der kan tjene som grundlag for at tage en beslutning om at åbne for permanent fiskeri eller ej.

Så er der også nogle, der i pressen har efterspurgt begrænsninger i kredsen af fiskere, der kan deltage i et forsøgsfiskeri ud fra geografiske kriterier, eller ud fra om man er en såkaldt ”storfisker” eller ej.

I forbindelse med de politiske drøftelser af krydsreglen for FTA, fastsatte vi også et loft for, hvor mange licenser en fisker må eje til muslinge- og østersfiskeri. De lofter, som blev indført, vedrører fiskeri på Limfjorden. Fiskere på Østkysten eller Isefjorden er ikke underlagt den slags lofter, og der findes ikke et nationalt loft.

[...]

Men når vi taler om kriterier, så burde vi måske også tale om, hvad vi opfatter som små og store fiskere.

Gennem pressen får man nemt det indtryk, at små fiskere på Jyllands østkyst er blevet diskrimineret, og at storfiskere fra Limfjorden har fået særlige fordele.

Der er som sagt 6 licenser på Østkysten. De er fordelt på følgende TRE ejere:

Brødrene B har en FTA-licens på et fartøj på Østkysten. De ejer samtidig to både på Limfjorden med 2 muslingelicenser og 3 østerslicenser og rammer altså det ny loft for østers.

Fisker H ejer to fartøjer med to FTA-licenser på Østkysten. Han ejer også en båd på Limfjorden med 1 muslingelicens.

Og så er der brødrene [Fisker F og Gs efternavn]. De ejer 3 fartøjer med muslingelicenser på Østkysten. Og et fartøj med en licens på Isefjorden. Og derudover ejer de en muslingefabrik.

På baggrund af tal, vi har indhentet fra DTU Aqua, kan jeg oplyse, at brødrene B over perioden 2016 til 2019 har landet i alt 4357 tons blåmuslinger.

Fisker H har landet 17939 tons.

Og brødrene F's egne fartøjer har over perioden 2016 til 2019 landet 28789 tons blåmuslinger.

Til sammenligning kan jeg oplyse, at en i dette udvalg ofte udskældt fisker fra Limfjorden over samme periode har landet 4.162 tons blåmuslinger.

Han er ofte blevet omtalt som storfisker.

Tallene var altså 4.357, 17.939 og 28.789 tons mod 4162 tons.

De små fiskere på Østkysten har altså fanget op til 7 gange så mange blåmuslinger som den såkaldte storfisker fra Limfjorden.

Så hvem er egentlig stor, og hvem er lille? Hvem og hvorfor skal de begrænses i at deltage i forsøgsfiskeri? Det vil jeg også gerne diskutere.

[...] ”

Den 23. april 2019 afgav Folketingets Miljø- og Fødevarervalg udvalg ”*Beretning om ministeren for fiskeri og ligestillings håndtering af sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt*”. Af beretningen fremgår blandt andet:

### ”1. Udvalgsarbejdet

Udvalget afgav den 20. februar 2019 beretning om ministeren for fiskeri og ligestillings gennemførelse af en model for det fremtidige muslinge- og østersfiskeri i Limfjorden.

Udvalget har herudover stillet et spørgsmål til ministeren for fiskeri og ligestilling til mundtlig besvarelse, som denne har besvaret i et åbent samråd med udvalget den 10. april 2019. Ministeren har efterfølgende sendt udvalget det talepapir, der dannede grundlag for ministerens mundtlige besvarelse af spørgsmålet. [...]

Der henvises i øvrigt til udvalgets beretning nr. 2 i folketingsåret 2016-2017, hvorved et flertal uden om regeringen vedtog en politisk aftale om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri. Regeringen har efterfølgende tiltrådt aftalen.

[...]

### 2. Politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (S, DF, EL, ALT og SF) udtrykker kritik af ministeren for fiskeri og ligestilling for ministerens håndtering af Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt.

Flertallet påtaler, at ministeren og ministeriet, herunder Fiskeristyrelsen, ikke har taget sagen alvorligt nok, idet flertallet lægger vægt på, at udvalget tidligere har udtrykt kritik af manglende orientering og opfølgning.

Flertallet udtaler ligeledes sin kritik af, at ministeren ikke har været god nok til at se Folketingets behov for indsigt og information i en for udvalget vigtig sag. Der er således tilbageholdt central viden for Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt, og ministeren har ikke involveret Folketingets partier i sagen, som flertallet understreger udspringer direkte fra Vækst- og Udviklingspakken for dansk fiskeri, som et flertal i Folketinget vedtog den 7. december 2016.

Flertallet finder det ydermere utilfredsstillende, at ministerens håndtering af sagen vedrørende forsøgsfiskeri i Storebælt har skabt en ulige adgang for bl.a. lokale fiskere.

På denne baggrund finder flertallet samlet set ministerens håndtering af sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt utilfredsstillende og henstiller til, at ministerens samarbejde med udvalget forbedres.

Et mindretal i udvalget (V, LA og KF) noterer med tilfredshed, at ministeren har skabt gennemsigtige og lige vilkår for deltagelse i forsøgsfiskeri, at ministeren har

oplyst Folketinget fyldestgørende, og at flertallets ønske om at være involveret i sager af administrativ karakter er en uhensigtsmæssig sammenblanding af det ansvar, der påhviler henholdsvis den lovgivende og den udøvende magt.

Et andet mindretal i udvalget (RV) tager ministeren for fiskeri og ligestillings besvarelse i et åbent samråd med udvalget om sagen den 10. april 2019 til efterretning, jf. MOF alm. del – samrådssp. BA. RV lægger vægt på ministerens løfte om fremtidig involvering af udvalget i sager om forsøgsfiskeri.”

Samme dag, den 23. april 2019, sendte [Klager] et brev til formand for Bælternes Fiskeriforening, [Fiskeriformand A]. Af brevet, som er offentligt tilgængeligt på Folketingets hjemmeside, fremgår blandt andet:

”I forbindelse med debatten tidligere på måneden om forsøgsfiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt fremsatte du en række påstande i medierne, som i betydeligt omfang kom til at præge diskussionen såvel i medier som på Christiansborg.

[...]

Debatten og det samråd, der blev indkaldt i sammenhæng med Berlingske Tidendes artikel, betød, at mine embedsmænd gennemgik sagens akter. De kunne konstatere, at akterne ikke bekræfter det billede, du har fremlagt i medierne. Tværtimod.

Du er citeret for at tale om ”småfiskere” og ”mindre østjyske fiskere”, der skulle være blevet holdt ude af et forsøgsfiskeri efter muslinger i Storebælt. [...]

Efter en gennemgang af statistikken vedr. landinger af blåmuslinger i perioden 2016-2019 kan mine embedsmænd se, at man ikke kan tale om mindre muslingefiskere i Østjylland. Der er seks licenser i Østjylland fordelt på tre aktører. Disse tre aktører er alle blandt det, man ud fra en faktisk vurdering må betegne som Danmarks større og største muslingefiskere.

Vi kan heller ikke se, at fiskerne fra Østjylland skulle være blevet holdt ude af forsøgsfiskeriet på en måde, der har været diskriminerende. Du er citeret for at sige, at man i ”mere end ti år har anmodet fiskerimyndighederne om at prøvefiske ved Storebælt” og ”det er nogle muligheder, de (østjyderne) ikke har fået, og som de gerne ville have haft og har søgt om en hel del år”. Påstanden er, at det har såkaldte ”storfiskere” fra Limfjorden så haft i stedet.

I henhold til vores akter er der slet ingen fiskere, der har haft adgang til at forsøgsfiske efter blåmuslinger i Storebælt i perioden fra 2008 og frem til 2016, fordi der ganske enkelt ikke har været gennemført forsøgsfiskeri. I 2016 finder der et begrænset fiskeri sted i det østlige Storebælt. Først med virkning fra 2017 åbner Fødevarestyrelsen for muligheden for et eventuelt forsøgsfiskeri i det vestlige og nordlige Storebælt.

I årene 2017 og 2018 har 13 fartøjer haft tilladelse til at deltage i forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt. Seks af disse har tilknytning til Limfjorden, fire til Isefjorden og tre til Østjylland. Henset til, at der kun er tre aktører i muslingefiskeriet i Østjylland, finder vi ikke ligefrem, at de østjyske fiskere er underrepræsenteret.

[...]

DR citerer dig for at udtale, at ”der er blevet fisket for nogle penge, som vi også godt kunne bruge”. Udtalelsen knyttes til tal fra Berlingske Tidende om, at i Storebælt

”har bare to kuttere fanget muslinger til en estimeret værdi på 1,2 mio. kr.” Vi kan på vores akter konstatere, at én fisker har haft landing fra forsøgsfiskeri i område 103 i Storebælt på ca. 900.000 kr. Samtidig kan vi se, at landingen fra det samme område i 2017 var på 2670 kr. Dette lave tal, som må have givet den pågældende fisker et markant underskud på deltagelsen i den del af forsøgsfiskeriet, nævner hverken du, Berlingske Tidende eller DR.

Overordnet giver sagens akter det indtryk, at forsøgsfiskeriet i Storebælt ikke har været nogen stor – og da slet ikke nogen fast – forretning, men netop har været et forsøgsfiskeri med mulighed for både store og små landinger.

Tallene fra det gennemførte forsøgsfiskeri i år viser, at den samlede indtjening for de fire fartøjer, som har deltaget, har været på ca. 300.000 kr. Det giver en gennemsnitlig indkomst pr. fisker på ca. 25.000 kr. om måneden. Når man fratrækker fiskerens udgifter til brændstof, overnatninger, aflønning af medarbejdere mv., er resultatet ikke ligefrem prangende.

[...]

Vores akter er omfattende, men ikke nødvendigvis udtryk for alle aspekter i sagen, og særlig de forhold, der ligger nogle år bagud i tid og før den i efteråret 2017 gennemførte ressortomlægning, kan muligvis være mangelfulde.

Jeg håber derfor, at du vil oversende det materiale, du måtte have, som måtte kunne korrigere vores opfattelse. Af hensyn til min forberedelse af mit indlæg ved Danmarks Fiskeriforenings generalforsamling skal jeg bede dig fremsende dette snarest og gerne inden den 30. april.”

[Klager] har i forbindelse med sin klage til Pressenævnet vedlagt et bilag med titlen ”Landingsværdier – Jyllands østkyst og Limfjorden”. Af bilaget fremgår blandt andet:

*”Landinger af blåmuslinger i tons  
Bælthavet og vestlige Østersø*

[...]

*Opsummering*

- [Selskab 5] har i perioden 2016-2019 landet 28.802 tons blåmuslinger til en samlet værdi af mere end 34 mio. kr. fra Bælthavet og vestlige Østersø inklusive Isefjorden
  - o Herudover er der modtaget 15.000 tons blåmuslinger fra andre aktører, som giver en samlet værdi på 46 mio. kr.
- [Fisker H] har rettigheder i både Østjylland og Limfjorden og landet 17,1 tons til en samlet værdi på 17,5 mio kr fra Bælthavet og vestlige Østersø inklusive Isefjorden.
- [Fisker I] og [Fisker B] har rettigheder i både Østjylland og Limfjorden, hvor de har landet 4,4 tons blåmuslinger til en samlet værdi på 5,2 mio. kr.

*Limfjorden (udvalgte fartøjer)*

[...]

- [Fisker E] har i perioden 2016-2019 landet 4,1 tons blåmuslinger til en samlet værdi på 7,2 mio. kr.
- [Fisker J] har landet 2 tons til en værdi af 3,4 mio. kr.

- [Fisker K] har landet 1 tons til en værdi af 1,9 mio. kr.
  - o DTU bemærker, at [Fisker K] kan betragtes som standarden for blåmuslingefiskere i Limfjorden

*Bemærkninger*

- Ovenstående tal relaterer sig kun til fangst af blåmuslinger og værdi af hjertemuslinger er ikke inkluderet [...]
  - o Fiskerne i Limfjorden har mulighed for at fiske hjertemuslinger, som har en højere landingsværdi end blåmuslinger. Fangst af hjertemuslinger fratrækkes ugerationen for blåmuslinger.

*Landinger af hjertemuslinger i tons og værdi*

[...]

- [Fisker E] landede i perioden 2016-2019 1.237 tons hjertemuslinger til en samlet værdi på 6,1 mio. kr.
  - o Sammen med blåmuslinger har [Fisker E] landet hjerte- og blåmuslinger for en total værdi på 13,3 mio. kr. i perioden 2016-2019.
- [Fisker H] landede i perioden 2016-2019 441 tons hjertemuslinger til en samlet værdi på 2,2 mio. kr.
  - o Sammen med blåmuslinger har [Fisker H] landet hjerte- og blåmuslinger for en total værdi på 19,7 mio. kr. i perioden 2016-2019.
- [Fisker K] landede i perioden 2016-2019 396 tons hjertemuslinger til en samlet værdi på 1,9 mio. kr.
  - o Sammen med blåmuslinger har [Fisker K] landet hjerte- og blåmuslinger for en total værdi på 3,8 mio. kr. i perioden 2016-2019.
  - o DTU bemærker, at [Fisker K] kan betragtes som standarden for blåmuslingefiskere i Limfjorden

[...]”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 5. maj 2019.

## **2 Parternes synspunkter**

### **2.1 [Klager]s synspunkter**

[Klager] har anført, at Berlingskes artikelserie om forsøgsfiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt giver læserne et forkert indtryk af dette fiskeri, og at artikelserien indeholder en række brud på de vejledende regler for god presseskik, særligt punkterne A.1 om korrekt information, A.2 om kildekritik og A.7 om berigtigelse af urigtige meddelelser.

Berlingske har i forbindelse med Pressenævns sagen blandt andet oplyst følgende om sin handle måde i forbindelse med artikelserien: *”Vi holdt endda åbningsartiklen tilbage med hensyn til ministerens kalender, så hun også kunne blive citeret.”*

[Klager] har anført, at dette udsagn er meget dækkende for den måde, ministeriet – og ministeriets medarbejdere og viden – er blevet inddraget på. [Klager] og hendes ministerium er blevet bedt om at levere citater til færdigskrevne artikler uden mulighed for at påvirke de

mange fejl, der siden har vist sig at være i artiklerne. Nogle af de bedste kilder til viden er nu engang ministeriet og Fiskeristyrelsen.

Berlingske har videre skrevet: *”Undervejs har vi ikke fået en eneste kommentar eller indikation fra ministeren eller ministeriet om, at der skulle være problemer med vores fakta. Flere uger efter dækningen har ministeren så sendt Berlingske en kronik med en stribe kritikpunkter og samtidig bragt hovedparten af påstandene i kronikken for Pressenævnet.”*

Det er imidlertid ikke korrekt, at Berlingskes fejl ikke er blevet påpeget af medarbejdere i ministeriet. Det har ikke været ministeriets indtryk, at Berlingske har været interesseret i input, der stred mod den historie, der, som Berlingske selv har fortalt under sagen, lå klar allerede den 2. april 2019. Berlingske har gentagne gange undladt at benytte sig af fremsendt materiale, der ville give en anden og mere korrekt fremstilling af forsøgsfiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt – dette bl.a. eksemplificeret ved Berlingskes udeladelse af oplysningerne om, at forsøgsfiskeriet kunne være uden økonomisk betydning, eller ligefrem give et underskud, for de deltagende fiskere.

Det er i øvrigt ikke korrekt, som påstået af Berlingske, at oplysninger fra ministeriets embedsmænd strider mod oplysninger i klagen. Berlingske har i sine bemærkninger til Pressenævnet betegnet en række af [Klager]s oplysninger som faktisk forkerte eller i modstrid med oplysninger, som Berlingske har modtaget fra Udenrigsministeriet. [Klager]s henvendelse til Pressenævnet og oplysningerne i den er faktisk korrekte og udtryk for, at en række oplysninger i Berlingskes artikler strider mod ministeriets viden. Når Berlingske opfatter [Klager]s oplysninger som forkerte eller i strid med ministeriets oplysninger, skyldes det Berlingskes fejllæsning af de dokumenter, Berlingske har fået udleveret.

Berlingske har eksempelvis fået udleveret et dokument, der handler om visse limfjordsfiskeres muslingelicenser, men avisen har fejlagtigt brugt dette som dokumentation for, at disse fiskere skulle være de største muslingefiskere i landet.

[Klager] har anført, at Berlingskes bemærkninger efterlader det indtryk, at avisen opfatter [Klager]s henvendelse til Pressenævnet og oplysningerne heri som udtryk for hendes personlige holdning. Dette er forkert.

Udenrigsministeriet/Fiskeriafdelingen har formentlig aldrig oplevet en så grundlæggende forkert dækning af ministeriets/afdelingens område som Berlingskes dækning af forsøgsfiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt. Derfor det meget usædvanlige skridt at henvende sig til Pressenævnet. Alle oplysningerne i [Klager]s henvendelse kan naturligvis verificeres i Udenrigsministeriet/Fiskeriafdelingen.

Berlingske har selv anført, at de har talt med en række af foreninger, eksperter og politikere. Berlingske har lagt stor vægt på udsagn fra kilder med personlig interesse i sagen og samtidig undladt at benytte sig af den viden, som landets førende eksperter, nemlig myndighederne, kunne bidrage med – og i nogle tilfælde endda *har* bidraget med.

[Fiskeriformand A], formand for Bælternes Fiskeriforening og medlem af byrådet i Middelfart for Socialdemokratiet, er et godt eksempel. Mange af hans oplysninger til Berlingske er forkerte. [Klager] sendte den 23. april 2019 et brev til [Fiskeriformand A], hvor hun bad ham hjælpe ministeriet med at finde dokumentation for de påstande, han havde fremført i Berlingske – fordi oplysningerne stred mod det billede af forsøgsfiskeriet, som ministeriet har. [Klager] har endnu ikke hørt fra ham.

Ib Poulsen, daværende fiskeriordfører for Dansk Folkeparti, er et andet. Ib Poulsen gjorde Dansk Folkeparti til en del af oppositionen på fiskeriområdet, og i det meste af regeringsperioden var der således et flertal uden om regeringen. Det er overraskende, at Berlingske lader netop Ib Poulsen – og ikke myndighederne – afgøre, hvem der skal betragtes som de største muslingefiskere i landet.

Det er ikke svært at se, at [Fiskeriformand A], Ib Poulsen og [Fisker F og Gs efternavn]-brødre har særlige – og ofte fælles – interesser i at fremstille muslingefiskeriet og dets aktører på en bestemt måde, nemlig den der er kommet til udtryk i Berlingskes dækning.

Berlingskes læsere er blevet præsenteret for en ualmindeligt fejlbehæftet artikelserie.

- *Påklagede udsagn mv.*

[Klager] har henvist til underrubrikken til artiklen ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*”, der blev bragt den 4. april 2019:

”Fiskere ved Jyllands østkyst har gennem ti år bedt om tilladelse til at fiske ved Storebælt, men er gentagne gange blevet afvist, fortæller de.

Imens har myndighederne i en årrække givet nogle af landets største muslingefiskere adgang til nøjagtigt samme område. Fiskeriet ved Storebælt har været mørklagt for andre fiskere og Folketinget [...]”,

samt til følgende udsagn, som fremgår først i samme artikel:

”Regeringen og fiskerimyndighederne har med en særordning ved Storebælt sendt fangster for store beløb i hænderne på flere af landets største muslingefiskere [...] Tilladelsen til den lille gruppe af storfiskere har haft betydelig værdi. Alene ét fartøj landede i foråret 2018 muslinger til en værdi af omtrent én million kroner, viser sagens dokumenter.”

[Klager] har herefter anført 15 klagepunkter til artikelserien:

1) *Udsagn vedrørende forsøgsfiskeriets tidsmæssige udstrækning*

Med henvisning til ovenstående uddrag fra artiklen, herunder artiklens underrubrik, har [Klager] oplyst, at der i syv af de seneste 10 år slet ikke har været forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt, og har man alligevel søgt, er man blevet afvist. I de seneste tre år, hvor der har været forsøgsfiskeri, har fiskere fra både Jyllands østkyst og Limfjorden deltaget.

Med formuleringen ”*Imens har myndighederne i en årrække givet nogle af landets største fiskere adgang [...]*” giver Berlingske imidlertid læseren det indtryk, at fiskere fra ét sted i landet er blevet afvist, mens fiskere fra et andet sted samtidig har fået tilladelse, hvilket ikke er korrekt.

*2) Udsagn om, at fiskere fra Jyllands østkyst er blevet ”holdt ude” af forsøgsfiskeriet*

Det er ikke korrekt, som oplyst i artiklen, at fiskerne fra Jyllands østkyst er blevet holdt ude, mens fiskerne fra Limfjorden har fået tilladelse.

Østkystfiskerne har præcis de samme muligheder for at pulje deres licenser, som Limfjordsfiskerne har. Fire ud af seks fartøjer på østkysten fisker således i pulje. Berlingskes beskrivelse af mulighederne for fiskerne fra henholdsvis Limfjorden og Jyllands østkyst er, uanset om den er baseret på kilders udsagn, forkert. Denne oplysning kunne have været hentet i [Klager]s ministerium.

Tildelingen af tilladelser har tidligere været tilfældig og rodet. Det betyder dog ikke, at fiskere fra en bestemt landsdel er blevet holdt ude af forsøgsfiskeriet. Dette understreges af, at fiskere fra hele landet har søgt, fået tilladelse og deltaget i forsøgsfiskeriet.

*3) Udsagn vedrørende mørklægning af forsøgsfiskeriet*

Det er ikke korrekt, som oplyst i artiklen, at forsøgsfiskeriet har været mørklagt for fiskere og Folketinget.

Som anført ovenfor har tildelingen af tilladelser tidligere været tilfældig og rodet. Det betyder dog ikke, at det omtalte fiskeri har været mørklagt. Dette understreges af, at fiskere fra hele landet har søgt, fået tilladelse og deltaget i forsøgsfiskeriet.

Forsøgsfiskeri er en almindelig del af forvaltningen af fiskeriområdet, hvor kompetencen er uddelegeret til Fiskeristyrelsen. Det følger af de almindelige principper om magtens tredeling – som et mindretal i Folketinget også påpeger i den af Berlingske omtalte beretning – at Folketinget ikke involveres i administrationen, ligesom ministeren kun sjældent orienteres om den daglige drift af et område. Det gør ikke de mange områder, som ministre og Folketing dagligt ikke orienteres om, mørklagt.

Der er således hverken tale om en ”mørklægning” generelt eller, som Berlingske antyder, at et flertal i Folketinget ikke er blevet orienteret, mens et mindretal er. Forsøgsfiskeriet har heller ikke været ”mørklagt” for ministeriets departement, fordi departementet ikke er blevet orienteret om den daglige sagsbehandling. Sådan er arbejdsfordelingen nu engang.

Hvad Miljø- og Fødevarerudvalgets beretning angår, har [Klager] bemærket, at en beretning alene er udtryk for Folketingets partiers holdning til en given sag. Det er ikke overraskende, at det flertal, der fandtes uden om regeringen på fiskeriområdet, har benyttet anledningen til at kritisere regeringen, både som kilder i Berlingskes artikler og i Folketinget.



Det er dog bemærkelsesværdigt, at intet medlem af det af Berlingske omtalte ”markante flertal” under det samråd, der ligger til grund for beretningen, kunne pege på hvilken central viden, der skulle være tilbageholdt. Manglende dokumentation er dog ikke en hindring for at udtrykke en politisk holdning. Beretningen kan kun ses som en afspejling af den politiske situation (med et flertal uden om regeringen) på det daværende tidspunkt og ikke bruges til at afgøre, hvorvidt forsøgsfiskeriet har været mørklagt.

I øvrigt er Folketinget blevet grundigt og løbende orienteret ved ordførermøder og på samråd, når Folketinget har ønsket det.

#### *4) Betegnelse af forsøgsfiskeriet som en ”særordning”*

[Klager] har afvist, at der er tale om en særordning. Forsøgsfiskeri er et teknisk redskab, som Fiskeristyrelsen benytter sig af for at undersøge, om der kan fiskes med nye redskaber, efter nye arter eller i nye områder. I dette tilfælde handler forsøgsfiskeriet om at skaffe datagrundlag for at træffe beslutning om, hvorvidt der skal åbnes permanent for fiskeri efter blåmuslinger i et nyt område, nemlig Storebælt.

Til støtte for påstanden om, at der skulle være tale om en særordning, har Berlingske henvist til følgende udsagn fra [Klager]:

”Jeg forstår faktisk godt kritikken, for det er jo en af de mangler, der har været: At man har kunnet lave forsøgsfiskeri af og til, og at der har ikke været klare regler om varighed, afrapportering og formålsbestemmelse. Så jeg kan sådan set godt forstå, at det er det indtryk, man sidder tilbage med.”

[Klager]s citerede kritik er, som det også fremgår af artiklen, rettet mod administrationen af ordningen, der tidligere har været præget af tilfældigheder og uklarheder. Udsagnet handler således ikke om, hvorvidt der er tale om en særordning. På samme måde gør dårlig administration af området ikke forsøgsfiskeriet, som er en almindelig del af Fiskeristyrelsens administration af fiskeriområdet, til en særordning.

Der er således ingen journalistiske kriterier, der kan retfærdiggøre den forkerte betegnelse ”særordning”, og der er da slet ingen journalistiske kriterier, der kan retfærdiggøre en endnu mere forkert betegnelse. Skulle man følge almindelige journalistiske kriterier, ville betegnelsen af forsøgsfiskeriet være ”forsøgsfiskeri”, mens karakteristikken af administrationen efter blåmuslinger i Storebælt frem til efteråret 2018 med rette kunne betegnes som ”rodet”, ”tilfældig” eller ”uklar”.

#### *5) Omtale af ”storfiskere” inden for muslingefiskeriet*

Muslingefiskeriet er et meget lille fiskeri med en samlet landingsværdi årligt på ca. 55 millioner kroner, og det er derfor fagligt forkert at tale om ”storfiskere” inden for muslingefiskeriet. [Klager] har henvist til en oversigt over landingsværdier på Jyllands østkyst og i Limfjorden og anført, at hvis man skal skelne mellem store og små muslingefiskere, hører gruppen af

muslingefiskere på Jyllands østkyst blandt de allerstørste. Oversigten viser, at muslingefiskerne fra Jyllands Østkyst i nogle tilfælde er endog meget større end de Limfjordsfiskere, Berlingske har omtalt som storfiskere.

Endvidere er det misvisende, som Berlingske har gjort i sit svar til Pressenævnet, at bruge den enkelte fiskers antal kvoter til at afgøre, om fiskeren er stor eller ej.

Der fiskes blåmuslinger tre steder i Danmark: På Limfjorden, ved Jyllands østkyst og på Isefjord. De tre områder er underlagt forskellige former for administration. Kun på Limfjorden er der aftalt et loft for, hvor mange licenser/kvoter en muslingefisker må eje. Kvoteloftet har til hensigt at sikre, at muslingerne ikke koncentrerer sig på få hænder. Der er ikke fastlagt et loft for, hvor mange licenser/kvoter fiskere ved Jyllands østkyst og på Isefjord må eje. De har dermed ikke noget kvoteloft, de kan ramme. Antallet af kvoter kan med andre ord ikke bruges til at afgøre, om en fisker fra Limfjorden er større end en fisker fra Jyllands østkyst eller Isefjord. At Berlingske i sine bemærkninger til Pressenævnet har anført, at dette ikke stemmer overens med lovgivningen, er forkert, og Berlingskes efterfølgende redegørelse om lovgivningen på området bidrager alene til at forvirre læseren.

Systemerne er forskellige, og det kan – som illustreret af Berlingskes svar – give anledning til fejl, hvis man forsøger at sammenligne fiskeres størrelse fra landsdel til landsdel baseret på antallet af kvoter, den enkelte fisker ejer. Vil man vide, hvem der er størst, må man som Udenrigsministeriet og Fiskeristyrelsen se på, hvor mange tons muslinger til hvilken værdi, den enkelte fisker lander for. Alene denne måde er retvisende til at sammenligne muslingefiskernes størrelse.

#### *6) Udsagn vedrørende værdien af forsøgsfiskeriet i Storebælt*

Deltagelse i forsøgsfiskeri indebærer en betydelig økonomisk risiko for den enkelte fisker, og Berlingskes udsagn i artiklen om, at det har ”[...] haft en betydelig værdi. Alene ét fartøj landede i foråret 2018 muslinger til en værdi af omtrent én million kroner [...]”, er vildledende.

I de dokumenter vedrørende landingsværdier i forsøgsfiskeriet, som Berlingske har fået udleveret og har citeret fra i artikelserien, fremgår det, at der blev landet for 2.670 kroner i det område, der i foråret 2018 gav omtrent én million kroner. Det fremgår også, at fiskere i andre områder har landet for ca. 3.000 og ca. 5.000 kroner, og at landingsværdierne samlet set varierer fra 890 kroner per måned til over 100.000 per måned. Af disse beløb skal den delta-gende fisker betale løn til evt. medarbejdere, brændstof, skat mm. Der vil i en række tilfælde have været tale om små indtjeneringer eller ligefrem underskud, mens andre fiskere har tjent godt. På intet tidspunkt i artikelserien nævner Berlingske andre beløb fra den udleverede oversigt end 924.495 kroner og 364.350 kroner, og Berlingske undlader dermed at give læseren det fulde og korrekte billede af den indtjening eller det tab, der er forbundet med at deltage.

Under pressenævns sagen har Berlingske ikke anfægtet, at en loyal brug af oplysningerne om forsøgsfiskeriets værdi havde givet et andet billede end det, Berlingske har fremstillet i artiklerne.

[Klager] har henvist til, at Berlingske om fangsten til en værdi af 924.495 kr. har skrevet: *”Berlingske bruger den pågældende fangst til at understøtte, at fiskeriet ved Storebælt ikke har været uden økonomisk betydning for de udvalgte fiskere”* og *”Den er primært brugt til at understøtte, at der reelt aldrig har været tale om et reelt forsøgsfiskeri i perioden 2016-2018.”*

Berlingskes bemærkninger illustrerer den fejlagtige dækning. Kun ved at udvælge det iøjefaldende store beløb fra oversigten kan Berlingske vise sine læsere, at fiskeriet ”ikke har været uden økonomisk betydning”. Men faktum er, at det for nogle fiskere *har* været uden økonomisk betydning, og for nogle fiskere ligefrem har givet underskud. Deltagelse i forsøgsfiskeriet er forbundet med stor økonomisk risiko.

Det viser den oversigt, som Berlingske har fået udleveret og citerer fra. Ved at udvælge et enkelt meget højt beløb og undlade at nævne de små, har Berlingske givet et forkert indtryk af, hvilken økonomisk betydning forsøgsfiskeriet har for de deltagende fiskere.

I øvrigt kan den ukritiske brug af [Fiskeriformand A], formand for Bælternes Fiskeriforening og medlem af byrådet i Middelfart for Socialdemokratiet, som kilde undre. [Fiskeriformand A] har både en politisk og en økonomisk interesse i, at sagen blive fremstillet på en bestemt måde, og hans beskrivelse af forsøgsfiskeriet, som Berlingske gengiver både her og i artiklerne, er forkert. [Fiskeriformand A]s oplysninger er ikke søgt verificeret i ministeriet.

#### *7) Udsagn vedrørende brødrene [Fisker F] og [Fisker G]s forretning*

I artiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”* har Berlingske interviewet brødrene [Fisker F] og [Fisker G]. Det fremgår, at brødrene driver en *”relativt stor fiskeriforretning”* ved Horsens.

Berlingske fortæller ikke, at brødrene [Fisker F og Gs efternavn] driver fiskeri med flere både i flere områder, ejer en muslingefabrik og er blandt Danmarks allerstørste muslingefiskere. Skal man tale om storfiskere i dansk muslingefiskeri, vil brødrene [Fisker F og Gs efternavn] være et af de bedste eksempler, frem for nogle af de fiskere, som Berlingske i sin dækning har omtalt som ”storfiskere”. Dette ville Berlingske kunne have fået oplyst i [Klager]s ministerium.

#### *8) Brødrene [Fisker F og Gs efternavn]s interesse i sagen*

[Klager] har anført, at brødrene [Fisker F og Gs efternavn] har en personlig, forretningsmæssig interesse i sagen.

#### *9) Udsagn fra daværende fiskeriordfører for Dansk Folkeparti, Ib Poulsen*

I artiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”* fremgår følgende udsagn fra daværende fiskeriordfører for Dansk Folkeparti, Ib Poulsen: *”Forelagt navnene på de udvalgte fiskere med adgang til Storebælt bekræfter Dansk Folkepartis fiskeriordfører, Ib Poulsen, ligeledes, at de er de største muslingefiskere i Danmark.”*

Ovenstående udsagn er forkert, og Berlingske har ikke søgt det verificeret i [Klager]s ministerium.

[Klager] har i øvrigt henvist til sine synspunkter, der fremgår af klagepunkt 5.

*10) Ib Poulsens interesse i sagen*

[Klager] har anført, at Ib Poulsen har en personlig, politisk interesse i sagen.

*11) Udsagn vedrørende afvisninger af ansøgninger fra østjyske fiskere*

I en række af artiklerne i den påklagede artikelserie gentages forkerte påstande om, at der skulle være tale om et særligt indbringende fiskeri, som nogle fiskere fra Jyllands østkyst i 10 år har fået afslag på, mens en lille gruppe af ”storfiskere” fra Limfjorden har fået tilladelse.

Berlingske har ikke søgt at verificere påstanden om de 10 års afvisninger i [Klager]s ministerium. Således har Berlingskes spørgsmål til ministeriet handlet om en udefineret ”årrække”, ikke om de 10 år.

*12) Påstanden om, at fiskere på Limfjorden skulle være ”storfiskere”*

Berlingske har ikke søgt at verificere påstanden om, at der skulle være tale om ”storfiskere” på Limfjorden.

[Klager] har i øvrigt henvist til sine synspunkter, der fremgår af klagepunkt 5.

*13) Viden om spredning i landvindingsværdier*

[Klager] har anført, at Berlingske den 20. marts 2019 af hendes ministerium fik udleveret oversigten over landvindingsværdier i forsøgsfiskeriet, og at Berlingske dermed har kendt til den store spredning i værdier, allerede inden den første artikel blev skrevet.

*14) Geografisk spredning af deltagere i forsøgsfiskeriet*

Berlingske har fået oplyst, at fiskere fra hele landet, ikke kun limfjordsfiskere, har fået tilladelse til at deltage i forsøgsfiskeriet. Således har både fiskere fra Jyllands østkyst og fra Limfjorden deltaget.

*15) Manglende inddragelse af oplysninger fra åbent samråd*

[Klager] har henvist til dokumentet ”Talepunkt til brug for ministeren for fiskeri og ligestilling og nordisk samarbejdes deltagelse i samråd i Miljø- og Fødevarerudvalget om muslingebekendtgørelsen fredag den 8. februar 2019” af 8. april 2019 og anført, at [Klager] på et åbent samråd i Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg den 10. april 2019 forklarede, at de største fiskere er at finde på Jyllands østkyst og ikke på Limfjorden. Det gjorde hun ved at sammenligne deres fangstmængder og ved at vise, at fiskerne på Jyllands østkyst er op til syv gange større end ”storfiskerne” fra Limfjorden. [Klager] rettede samtidig opfattelsen af, at nogle fiskere skulle have søgt forgæves i ti år, mens andre har fået tilladelse, og hun beskrev den store variation i de værdier, fiskerne lander for i forsøgsfiskeriet.

[Klager] har henvist til sine synspunkter vedrørende klagepunkt 5 og bemærket, at tabellen med udvalgte fiskeres landingsværdier, som er udarbejdet af Fiskeriafdelingen i Udenrigsministeriet på baggrund af data fra DTU, er den mest præcise til at afgøre, hvor store de enkelte muslingefiskere i Danmark er. Tabellen blev netop fremsendt for at vise, hvor meget enkelte fiskere lander for, uanset om de deltager i forsøgsfiskeriet eller ej. Af tabellen fremgår det blandt andet, at selv fiskere fra Limfjorden, der er over det nye kvoteloft – de af Berlingske omtalte ”storfiskere” – lander for langt mindre end fiskerne på Jyllands østkyst.

Fra datoen for samrådet, den 10. april 2019, var således selv de oplysninger, Berlingske ikke havde søgt at verificere i ministeriet, offentligt kendt, og Berlingske havde dermed mulighed for at korrigere deres artikler tilsvarende. Dette har Berlingske ikke gjort, men har alene nøjedes med sidst i artiklen *”Minister afviser kritik i sag om skjult fiskeri – Dansk Folkeparti kalder det ”beskæmmende” at skrive:*

”Samtidig kritiserede [Klager] en ifølge hende fejlagtig fremstilling af, at fiskerne ved Limfjorden er store, og at fiskerne på østkysten er små. Med sig havde hun en række tal over antal fangede blåmuslinger er målt på ton.”

Herefter fastholdt Berlingske den fejlagtige beskrivelse af forsøgsfiskeriet frem til og med den seneste artikel fra den 23. april 2019.

## **2.2 Berlingskes synspunkter**

*God presseskik*

*- Baggrunden for artikelserien*

Berlingske har om baggrunden for artikelserien henvist til, at Folketinget i december 2016 indgik en fiskeriaftale, hvis formål blandt andet var at stække de største fiskere i Danmark for at hjælpe mindre fiskere og sikre overlevelsen af små havne. Siden begyndelsen af 2017 har Berlingske i mere end 50 artikler omtalt, at skiftende ministre og embedsmænd med en række tiltag har forsøgt at obstruere det politiske flertals opgør med de store fiskere. Redskaber til at bekæmpe kvotekonzentration er blevet tilbageholdt for Folketinget, der er lagt strategier om at forpurre fiskeriaftalen, implementering af lovgivning er trukket ud, og senest har det så vist sig, at man under højst usædvanlige omstændigheder har tilladt de største muslingefiskere fra Limfjorden at lande fangster ved Storebælt, uden at den såkaldte forsøgsordning har været åben eller offentlig for andre. Aftalerne er tilsyneladende alene indgået mellem den lille gruppe fiskere og centrale embedsmænd – helt uden om normale ansøgningsprocedurer, og uden at andre fiskere eller Folketinget er blevet orienteret om ordningen.

Hertil har Berlingske anført, at opgøret om kvotekonzentrationen de seneste to år muligvis er det tydeligste eksempel, vi har set i nyere tid, på et åbent sammenstød mellem Folketinget og regeringen, mellem den lovgivende magt og den udøvende magt. Forløbet siden 2016 kan indikere, at selv et flertal i Folketinget kan have svært ved at få implementeret sin politik, hvis ministre og embedsmænd aktivt modvirker ønskerne. Det må således være åbenlyst, at dækningen har stor offentlig interesse og samfundsmæssig betydning.

Fiskekvoter er et særdeles kompliceret område, og under dækningen i mere end to år, herunder den seneste udvikling ved Storebælt, har Berlingske gjort sig ekstraordinært umage med at indhente flest mulige oplysninger om sagerne for at kunne tegne et retvisende billede. Under det seneste forløb om fiskeriet ved Storebælt har avisen talt med stort set alle kyndige kilder på området: fiskere, fiskeriformænd, fiskeriforeninger, universitetsansatte, politikere, embedsmænd og ministeren selv. En stor del har ikke ønsket at udtale sig til citat, fordi de har dårlige erfaringer med ministeriets reaktion. Ministeren og ministeriet har til hver af Berlingskes artikler fået mulighed for at give deres version af sagen.

Berlingske har på alle måder forsøgt at underbygge hver oplysning, og [Klager] har fået fuld taletid til at kommentere sagen, også under den løbende dækning. Berlingske har endda valgt at bringe en kronik om sagen om fiskeriet ved Storebælt fra [Klager], selv om oplysningerne i kronikken efter Berlingskes bedste overbevisning indeholder en lang række fordrejede påstande.

Undervejs har Berlingske ikke fået en eneste kommentar eller indikation fra [Klager] eller ministeriet om, at der skulle være problemer med avisens fakta. Eksisterede der bare én henvendelse, hvor ministeriet har gjort opmærksom på, at Berlingske har bragt upræcise oplysninger, må man formode, at [Klager] havde videresendt denne til Pressenævnet. Berlingske kan oplyse, at en sådan henvendelse ikke eksisterer. Flere uger efter dækningen sendte [Klager] i stedet Berlingske en kronik med en stribe kritikpunkter og samtidig bragt hovedparten af påstandene i kronikken for Pressenævnet.

[Klager]s udlægning bygger på en lang række fordrejede og stærkt misvisende påstande. Klagepunkterne til Pressenævnet består af en række udokumenterede holdningstilkendegivelser. Eksempelvis at der ikke er tale om en særordning ved Storebælt, at de udvalgte limfjordsfiskere ikke er de største muslingefiskere, at østkystfiskerne ikke forgæves har søgt om forsøgsfiskeri i mere end ti år, at Berlingske ikke har forsøgt at verificere sine oplysninger, samt at fiskeriet ved Storebælt ikke har været mørklagt for fiskere og Folketinget.

Berlingske er som udgangspunkt meget imødekommende over for at bringe rettelser eller præciseringer, og avisen strækker sig langt, også i tvivlstilfælde.

[Klager]s læserbrev og klage til Pressenævnet har således givet Berlingske anledning til at gennemgå artiklerne én gang til. Men Berlingske har – med henvisning til nedenstående gennemgang af klagepunkterne – ikke fundet grund til at rette eller præcisere én eneste af ministerens påstande. [Klager]s ønske vil indebære, at Berlingske retter fra faktisk rigtigt til faktisk forkert. Hertil har Berlingske bemærket, at det i sig selv er opsigtsvækkende, at stort set alle [Klager]s påstande står i direkte kontrast til de svar, hendes embedsmænd har oversendt til Berlingske i sagen. Og desuden i direkte kontrast til de talrige oplysninger, Berlingske har fået fra fiskere, fiskeriformænd, fiskeriforeninger, politikere, eksperter, høringssvar og dokumenter i sagen.

Berlingske har herefter om forløbet forud for offentliggørelsen af den påklagede artikelserie oplyst, at Berlingske fik et tip om sagen i januar 2019. Den 5. februar 2019 sendte Berlingske

en anmodning om aktindsigt til Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsen, som avisen modtog svar på den 22. februar 2019. Herefter stillede Berlingske en række opfølgende spørgsmål. Den 12. marts 2019 sen aften fik Berlingske svar på en række spørgsmål, og den efterfølgende morgen, den 13. marts 2019, udsendte [Klager] en pressemeddelelse, hvor hun udtalte, at hun ville rydde op i forsøgsfiskeriet. Den 20. marts 2019 modtog Berlingske uddybende svar fra ministeriet. Det var i dette svar, [Klager]s embedsmænd oplyste, at dén lille gruppe fiskere fra Limfjorden, som Berlingske undersøgte i forbindelse med fiskeriet ved Storebælt, lå over de kvotelofter, som Folketinget har indført på muslingeområdet. Sideløbende har Berlingske investeret i omfattende research om sagen hos fiskere, fiskeriforeninger, erhvervet, eksperter ved universiteterne og politikere. Berlingske har derudover skaffet en række dokumenter, for eksempel ansøgninger og høringssvar, som har understøttet dækningen.

Formelt forelagde Berlingske sagen for [Klager] den 2. april 2019. Via ministeriet fik Berlingske oplyst, at [Klager] tidligst kunne kommentere sagen den 4. april 2019. Af hensyn til ministeriets kalender udskød Berlingske publiceringen af åbningsartiklen. Det er ikke kutyme på Berlingske, at kilders kalendere kan bremse avisens publicering, men Berlingske håber, at dette viser, at avisen har strakt sig for at få alle nuancer og perspektiver med. [Klager] har løbende haft alle muligheder for at kommentere forløbet og udviklingen og er løbende blevet forelagt hver relevant artikel. Berlingske har endvidere bragt et selvstændigt interview om sagen med [Klager], ligesom Berlingske, som omtalt ovenfor, har valgt at bringe et læserbrev om sagen fra [Klager], selvom indlægget rent faktisk indeholder en række misvisende udsagn, som står i direkte strid med sagens øvrige oplysninger.

Om sagens 15 klagepunkter har Berlingske herefter anført følgende:

*1) Udsagn vedrørende forsøgsfiskeriets tidsmæssige udstrækning*

Berlingske har anført, at det tydeligt fremgår af avisens dækning, at fiskeriet ved Storebælt er foregået i perioden fra 2016 til 2018 (og i 2019 efter [Klager]s mellemkomst). Som eksempel har Berlingske henvist til følgende udsagn fra åbningsartiklen *"Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger"*, som blev bragt den 4. april 2019:

»Ifølge sagens dokumenter og Berlingskes oplysninger er fiskeriet ved Storebælt fra 2016 til 2018 kørt helt uden om normale regler og procedurer, hvor andre fiskere slet ikke har fået kendskab til fiskeriet eller mulighed for at deltage. Fiskeriet ved Storebælt har således i flere år været mørklagt, men de seneste måneder er fiskeriminister [Klager] (V) gået ind i sagen.«

I den forbindelse har det været relevant for den samlede sagsfremstilling at oplyse i artiklerne, at fiskere ved den jyske østkyst siden 2008 har søgt om tilladelse til forsøgsfiskeri efter blåmuslinger ved lige præcis Storebælt, hvilket Berlingske har set dokumentation for i en ansøgning fra 2008 om prøvfiskeri ved Storebælt indsendt af Bælternes Fiskeriforening. Berlingske har derfor, blandt andet i underrubrikken til artiklen *"Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger"* skrevet, at østkystfiskerne har søgt i mindst 10 år, fordi der er dokumentation herfor.

Oplysningen er væsentlig, fordi den udstiller det paradoksale i, at fiskere fra Limfjorden i perioden 2016 til 2018 fik adgang til netop Storebælt uden de pågældende østkystfiskeres vidende. Oplysningen er også vigtig, fordi den understøtter, at der forvaltningsmæssigt ikke har været tale om lige behandling af fiskerne.

At ministeren i sin klage til Pressenævnet forsøger at fordreje sagsforløbet til, at Berlingske har fremstillet det, som om forsøgsfiskeriet har kørt i ti år, må stå for ministerens egen regning. Det fremgår talrige steder i Berlingskes dækning, at det såkaldte forsøgsfiskeri stod på i perioden 2016-2018 (og efter ministerens mellemkomst i 2019). Eksempelvis i artiklen *“I dag bliver ministeren udfrittet om skjulte fangster til storfiskere. Forstå sagen her”*, bragt den 10. april 2019:

»Vi ved, at en lille gruppe af de største muslingefiskere har fået adgang til såkaldt forsøgsfiskeri i udvalgte områder ved Storebælt i perioden 2016-2018.«

*2) Udsagn om, at fiskere fra Jyllands østkyst er blevet ”holdt ude” af forsøgsfiskeriet*

Det er korrekt, at flere fiskere ved Jyllands østkyst, heriblandt de omtalte [Fisker F og Gs efternavn]-brødre, repræsenteret ved Bælternes Fiskeriforening, netop er blevet holdt ude og intet har fået at vide om, at de kunne søge om forsøgsfiskeri ved Storebælt, eller at det såkaldte forsøgsfiskeri ved Storebælt var åbnet. De østjyske fiskere opdagede det alene ved, at kuttere fra Limfjorden kom sejlede ned langs Jyllands kyst mod Storebælt, som det fremgår af Berlingskes dækning.

Dette fremgår også af den pressemeddelelse af 13. marts 2019, som fiskeriminister [Klager] selv lægger navn til. I pressemeddelelsen fremhæver [Klager], at forsøgsfiskeriet har kørt bag lukkede døre, hvor enkelte fiskere tilsyneladende selv har fået del i forsøgsfiskeriet ved at kontakte embedsmænd:

»Udstedelse af tilladelser er sket løbende på baggrund af anmodninger fra den enkelte fisker. Fremadrettet skal alle forsøgsfiskerier meldes offentligt ud, så alle, der ønsker det, har mulighed for at ansøge om at deltage.«

[Klager] gentager samme pointe i et interview med Berlingske den 4. april 2019 i artiklen *”Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«*:

»Det har været tilfældigt, om man har taget kontakt til Fiskeristyrelsen, og de så har sagt: Send en ansøgning, og så kigger vi på det. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«

*Fungerede det sådan, at man bare kunne ringe ind til myndighederne og være heldig at få en tilladelse?*

»Det har jeg indtryk af. Der har simpelthen manglet klare regler.«

Hertil har Berlingske anført, at der således er tale om misvisende oplysninger, når [Klager] over for Pressenævnet har forsøgt at fremstille det, som om fiskerne fra Jyllands østkyst har



haft kendskab eller åben adgang til forsøgsfiskeriet ved Storebælt. [Klager] har selv ad flere omgange erkendt, at udbuddet og processen bag forsøgsfiskeriet ved Storebælt kørte helt uden om almindelige regler og burde have foregået åbent og offentligt.

Berlingske har videre bemærket, at selv efter ministerens indgreb i slutningen af 2018 har fiskerierhvervet, heriblandt den brede fiskeriorganisation Danmarks Fiskeriforening, forklaret, at de østjyske fiskere fremadrettet reelt er afskåret fra at deltage i fiskeriet ved Storebælt. Det skyldes, at den fremtidige ordning er opstillet, så det kræver flere fartøjer og flere licenser at deltage, hvad kun den aktuelle gruppe af limfjordsfiskere har.

Det kan herefter konkluderes, at de jyske østkystfiskere tidligere ikke har haft adgang til fiskeriet ved Storebælt, fordi de ikke kendte til underhåndsaftalerne mellem limfjordsfiskere og embedsmænd, og at østkystfiskerne også fremadrettet er afskåret fra at deltage.

Til [Klager]s bemærkninger under pressenævns sagen har Berlingske anført, at disse er faktisk forkerte. Det er rigtigt, at reglerne for at pulje fiskeri gælder hele Danmark. Men østkystfiskerne har ikke præcis de samme muligheder for at pulje licenser som limfjordsfiskerne. De to [Fisker F og Gs efternavn]-brødre ejer til sammen alene fire licenser, mens eksempelvis de to personer i [Fisker D og Fisker E]-familien har 15,5 licenser. Mængden af flere licenser gør, at det er nemmere for visse limfjordsfiskere at pulje licenser. Dette bliver grundigt uddybet af en række fiskeriformænd i Berlingskes artikler.

At [Klager] har fremsendt lister til Pressenævnet over, at isefjordfiskere og østkystfiskere også har fået del i det såkaldte forsøgsfiskeri, viser ikke, at østkystfiskerne ikke har været holdt ude. Det siger alene noget om, at visse limfjordsfiskere er så store, at de også har licenser i andre områder end Limfjorden.

### *3) Udsagn vedrørende mørklægning af forsøgsfiskeriet*

Berlingske har henvist til sine synspunkter i forhold til klagepunkt 2 og fastholdt, at fiskeriet ved Storebælt netop har været mørklagt for fiskerne ved Jyllands østkyst. Således fremgår følgende eksempelvis af artiklen *"Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger"* fra 4. april 2019:

"[Fiskeriformand A] er formand for Bælternes Fiskeriforening, som organiserer fiskeriforeninger på Fyn, Øerne og i Sydøstjylland. Han bekræfter, at mindre østjyske fiskere i mere end ti år flere gange har anmodet fiskerimyndighederne om at prøvefiske ved Storebælt. Han har selv været afsender på flere ansøgninger, både skriftligt og mundtligt. Også de seneste år, mens limfjordsfiskerne har fået tilladelse.

»Så er det da mærkeligt, at myndighederne har haft så meget imod, at vi fik lov at prøvefiske i lige netop det område, når det nu viser sig, at man har tilladt det samme forsøgsfiskeri for nogle fartøjer, der kommer helt oppe fra Limfjorden. Endda uden, at vi er blevet orienteret.«"

En væsentlig del af Berlingskes dækning af sagen har netop handlet om, at forsøgsfiskeriet har været mørklagt for alle andre end de udvalgte fiskere og enkelte embedsmænd. I [Klager]s egen pressemeddelelse af 13. marts 2019 fremhæver hun selv behovet for, at alle forsøgsfiskerier fremadrettet skal »meldes offentligt ud«.

Forsøgsfiskeriet har også været mørklagt for Folketinget. Fra begyndelsen af Berlingskes dækning har et politisk flertal i Folketinget understreget, at Folketinget ikke er blevet orienteret om sagen. Det fremgår også af den hårde kritik, som et flertal i Folketinget endte med at udtrykke over for [Klager] i form af en næse/beretning den 23. april 2019. I beretningen står der: *»Der er således tilbageholdt central viden for Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt, og ministeren har ikke involveret Folketingets partier i sagen.«*

I artiklen *”Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«*” den 4. april 2019 oplyser [Klager] i øvrigt, at hun også selv først blev bekendt med forsøgsfiskeriet i oktober 2018.

Der er således tale om misvisende oplysninger, når [Klager] over for Pressenævnet forsøger at fremstille det, som om forsøgsfiskeriet ved Storebælt har været åbent og offentligt for både fiskere og Folketinget. Det er ikke korrekt.

Til [Klager]s bemærkninger under Pressenævns sagen har Berlingske oplyst, at avisen har omtalt fiskeriet som ”mørklagt”, fordi østkystfiskerne, Bælternes Fiskeriforening og en række fiskere og fiskeriformænd har forklaret, at fiskeriet aldrig blev offentligt annonceret. Erhvervet har ikke vidst, hvad der foregik. Det var alene, fordi østkystfiskerne opdagede limfjordsfiskernes kuttere ankomme, at de fik mistanke om, at en form for fiskeri ved Storebælt muligvis var åbnet.

#### *4) Betegnelse af forsøgsfiskeriet som en ”særordning”*

Det omtalte fiskeri ved Storebælt må betragtes som en særordning, når enkelte fiskere i perioden 2016-2018 har kunnet ringe ind til centrale embedsmænd og få adgang til fiskeri ved Storebælt i længere perioder.

Det er særdeles misvisende, når [Klager] over for Pressenævnet forsøger at udlægge det, som om der har været tale om et normalt forsøgsfiskeri ved Storebælt, hvor man undersøger *”om der kan fiskes med nye redskaber, efter nye arter eller i nye områder”*.

[Klager] må blande perioden 2016-2018 sammen med 2019. [Klager] har selv i pressemeddelelsen af 13. marts 2019 givet udtryk for, at det såkaldte forsøgsfiskeri har været stærkt kritisabelt. Samtidig har Berlingske henvist til følgende udsagn fra artiklen *”Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«*”:

*”Fiskeriformænd siger til os, at fiskeriet ved Storebælt nærmere har karakter af permanent fiskeri, fordi de kan fiske store mængder fisk i samme område i flere måneder. Hvad er din kommentar til det?”*

»Jeg forstår faktisk godt kritikken, for det er jo en af de mangler, der har været: At man har kunnet lave forsøgsfiskeri af og til, og at der har ikke været klare regler om varighed, afrapportering og formålsbestemmelse. Så jeg kan sådan set godt forstå, at det er det indtryk, man sidder tilbage med,« siger [Klager].»

Berlingske har valgt termen ”særordning” fordi det via dokumenter, også fra [Klager]s ministerium, og en lang række kilder er lykkedes at dokumentere, at det såkaldte forsøgsfiskeri er kørt uden om alle normale regler og krav. Alene det forhold, at enkelte fiskere angiveligt har kunnet ringe ind til centrale embedsmænd og derefter har fået del i fiskeriet ved Storebælt, må tale for sig selv. Ingen af de talrige fiskere, fiskeriforeninger, eksperter og politikere på området, som Berlingske har talt med, har hørt om lignende fortilfælde, og blandt andet derfor har Berlingske valgt termen ”særordning”.

Ifølge en lang række kilder og dokumenter har der aldrig været tale om et normalt forsøgsfiskeri ved Storebælt. Dette bliver blandt andet udstillet ved, at myndighederne for eksempel aldrig har taget de fornødne prøver eller forsøgt at skabe et overblik over forsøgsfangsterne ved Storebælt. I Berlingskes artikler bliver det flere steder eksemplificeret og tydeliggjort, at der nærmere har været tale om et reelt fiskeri (camoufleret som forsøgsfiskeri).

Ud fra journalistiske kriterier kan man nærmere diskutere, om Berlingske har valgt en for forsigtig og blød betegnelse med ordet ”særordning”.

##### 5) Omtale af ”storfiskere” inden for muslingefiskeriet

For så vidt angår [Klager]s klage over, at Berlingske i artikelserien omtaler en gruppe af fiskere som ”storfiskere”, har Berlingske henvist til, at avisen i åbningsartiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”* har tydeliggjort, at de største muslingefiskere ikke kan sammenlignes med de største fiskere på åbent hav, som nemlig er langt større. Eksempelvis i følgende udsagn:

”[Fiskeriformand B] er formand for Foreningen Muslingeerhvervet, som tester kvaliteten af muslinger og fødevarer sikkerheden. Han forstår heller ikke forløbet.

Foreningen omfatter også den lille gruppe af fiskere, der år efter år har fået særlig adgang til Storebælt. Forelagt navnene bekræfter [Fiskeriformand B], at de udvalgte er blandt de største muslingefiskere i Danmark. Han henviser dog til, at de er markant mindre end for eksempel de største fiskere på åbent hav, hvoraf enkelte er blandt Danmarks rigeste.

[Fiskeriformand B] forklarer, at de største muslingefiskere har op til fire licenser til en værdi af omtrent seks millioner kroner pr. licens, men at man blot skal sammenligne med bilforhandlere eller landmænd, som også er nødt til at udvide for at fremtidssikre sig. Af samme grund bryder [Fiskeriformand B] sig ikke om betegnelsen kvotekonge, når det gælder muslingefiskere.”

Til trods for dette udgangspunkt kan man stadig skelne mellem små og store muslingefiskere i Danmark.

I juni 2018 vedtog samtlige af Folketingets partier, herunder regeringen og fiskeriminister [Klager], en politisk aftale, hvis formål blandt andet var at stække de største muslingefiskere. Berlingske har henvist til dokumentet ”*Udmøntning af aftalen om indsats mod kvotekoncentration i dansk fiskeri*”, som blev offentliggjort af Udenrigsministeriet den 19. juni 2018. Hele Folketinget, herunder den daværende regering og [Klager], har dermed inden for det seneste år selv vurderet, at visse fiskere inden for muslingeområdet var så store, at der var behov for en kvotereduktion.

Lovgiverne har således brugt netop kvoteandele til at opgøre – og efterfølgende regulere – de største muslingefiskere i Danmark, og det har været medvirkende til, at Berlingske – blandt flere andre parametre – også har lagt vægt på kvoteandele.

Det afgørende for Berlingskes kategorisering har været, at den lille gruppe af fiskere, som fik adgang til fiskeriet ved Storebælt (både før og efter [Klager]s mellemkomst), ligger over de tilladte kvotelofter. Dette fremgår blandt andet af den besvarelse, som [Klager]s egne embedsmænd sendte til Berlingske den 20. marts 2019. Det er især det faktum, at disse fiskere overskrider de tilladte kvotelofter, som har været udslagsgivende for, at Berlingske har valgt betegnelsen ”storfiskere”.

Desuden har en række fiskere og fiskeriformænd bekræftet over for Berlingske, at de pågældende fiskere er *de* største muslingefiskere i Danmark. Berlingske har af hensyn til de pågældende fiskere ikke omtalt alle ved navn.

Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsen har i skrivelsen af 20. marts 2019 oplyst Berlingske, at følgende fire fiskere med tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt ligger over kvotelofterne: [Fisker A], ejer af partrederiet [Selskab 1], der er ejer af fartøjet [Kutter C], [Fisker C], medejer af [Selskab 3], der ejer fartøjet [Kutter A], [Fisker D], ejer af fartøjet [Kutter I] og [Fisker E], ejer af [Selskab 4], der ejer fartøjet [Kutter J].

Disse fire pågældende fiskere har alle fået adgang til Storebælt efter [Klager]s mellemkomst. Alle ligger over de tilladte kvotelofter. Alle har base ved Limfjorden. Samtlige af de kilder, Berlingske har talt med, herunder også kilder, som repræsenterer de udvalgte limfjordsfiskere, har bekræftet, at der er tale om de største muslingefiskere i landet.

Berlingske er opmærksom på, at brødrene [Fisker F og Gs efternavn], som driver forretning fra Horsens, er relativt store. Især hvis man som [Klager] indregner fisk, der bliver bearbejdet på brødrenes fabrik, men som [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene ikke selv har fanget. I et forsøg på fairness over for Limfjordsfiskerne har Berlingske eksplicit i sin dækning også fremhævet størrelsen på [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene. I åbningsartiklen bliver det eksempelvis i præsentationen af [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene fremhævet, at de driver en ”relativt stor forretning”.

Berlingske har via kilder og dokumenter forsøgt at efterprøve, om [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene har samme størrelse som den lille gruppe af limfjordsfiskere. Det er en kompleks

sammenligning, blandt andet fordi man ifølge kilderne ikke bare kan sammenligne antal landede ton muslinger, da værdien af muslinger ved Jyllands østkyst er markant lavere end i Limfjorden, ligesom østkystfiskerne ikke må fange hjertemuslinger, som har meget høj værdi. Der er heller ingen licens til østers, som af erhvervet opfattes som en muslingeart, ved Jyllands østkyst. Flere af de store limfjordsfiskere fisker netop efter østers. Endelig skal østkystfiskerne ifølge Berlingskes kilder fiske over større afstande, hvilket øger udgiftsniveauet betragteligt.

Det helt afgørende argument er dog, at [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene blot har fire licenser tilsammen, mens [Fisker D og fisker E]-familien eksempelvis har 15,5 licenser, da de også har licenser til østers. Det fremgår blandt andet af et høringssvar fra [Fisker D og fisker E]-familiens advokat.

Antal licenser og kvotelofter er netop Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsens måde at regulere på, hvor stor de enkelte fiskere må være. Ministerens egne embedsmænd har skriftligt oplyst til Berlingske, at samtlige af ovennævnte limfjordsfiskere ligger over de tilladte kvotelofter. Det gør [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene ikke.

I sine bemærkninger til Pressenævnet har [Klager] skrevet, at der ikke er fastlagt et loft for, hvor mange licenser/kvoter fiskere ved Jyllands østkyst og på Isefjord må eje, og at disse dermed ikke har noget kvoteloft, de kan ramme.

Denne formulering stemmer ikke overens med lovgivningen. Under hele Berlingskes dækning af særligt muslingeområdet har avisen fremhævet, at der er to væsentlige kvoteloft-regler. Den såkaldte tre-plus-tre-regel, som kun gælder limfjordsfiskere, og den såkaldte krydsregel, som gælder alle landets fiskere og dermed også fiskere ved Jyllands østkyst og Isefjord.

De to væsentlige kvotelofter er reguleret i "*Bekendtgørelse om tilladelse til fiskeri efter muslinger og østers herunder om overdragelige fartøjstilladelsesandele*", BEK nr. 1471 af 11. december 2018. Hele formålet med lovgivningen var i øvrigt at stække de allerstørste muslinge-fiskere ved at regulere netop andelen af licenser/kvoter.

Det er således ikke korrekt, når [Klager] meddeler Pressenævnet, at kvoteandele ikke er relevante for størrelsen på en fisker. Endvidere er det ikke korrekt, når [Klager] meddeler Pressenævnet, at der ikke er et loft for, hvor mange licenser/kvoter fiskere ved Jyllands østkyst og på Isefjord må eje.

#### *6) Udsagn vedrørende værdien af forsøgsfiskeriet i Storebælt*

Det er et faktum, at alene én kutter i ét afgrænset område landede 2.179.170 kilo blåmuslinger i foråret 2018 til en estimeret værdi af 924.485 kr., jf. Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsens skrivelse til Berlingske af 20. marts 2019.

Oplysningen er i artiklerne ikke anvendt til at diskutere, om man i nogle perioder eller områder har fanget lidt eller meget. Den er primært brugt til at understøtte, at der reelt aldrig har været tale om et reelt forsøgsfiskeri i perioden 2016-2018. I et normalt forsøgsfiskeri laver

man mindre forsøgsfangster, og på baggrund af en række prøver vurderer man, om der er basis for et regulært fiskeri. Man fanger med andre ord ikke mere end 2.000.000 kilo muslinger som test eller forsøg.

Berlingske bruger den pågældende fangst til at understøtte, at fiskeriet ved Storebælt ikke har været uden økonomisk betydning for de udvalgte fiskere. Men læser man åbningsartiklen, ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*”, i sin helhed, kan man se, at oplysningen om en fangst på omtrent en million kroner snarere bruges til at underbygge, at der aldrig har været tale om et rigtigt forsøgsfiskeri:

”Alene én kutter primært ejet af storfisker [Fisker C] landede i ét specifikt område i Storebælt 2.179.170 kilo blåmuslinger i det første halvår af 2018. Det svarer til en estimeret værdi på 924.495 kroner. En af [Fisker C]s medarbejdere meddeler Berlingske, at [Fisker C] ikke ønsker at udtale sig. På bare fem uger fangede en anden kutter 322.960 kilo muslinger til en værdi af 364.350 kroner.

De udvalgte fiskere har fået eksklusiv adgang til bestemte områder i typisk tre måneder ad gangen, viser sagens dokumenter. I enkelte tilfælde op til seks måneder.

»Fiskeriet ved Storebælt har ikke noget med forsøgsfiskeri at gøre,« konstaterer [Fiskeriformand A] fra Bælternes Fiskeriforening.

»Forsøgsfiskeri dækker over, at man lokaliserer forskellige områder for at se, om der er grundlag for et rigtigt fiskeri. Efterfølgende foretager man en kortlægning af erfaringerne. Det er mig bekendt ikke sket. Kan én kutter fange 2.000 ton muslinger i den periode, er der tale om et reelt fiskeri.«”

I situationen har Berlingske valgt at zoome ind på, at det dybt problematiske fiskeri ved Storebælt tillige kan have udløst økonomiske gevinster for de involverede, og derfor har Berlingske valgt at fremhæve nogle af de mest iøjefaldende fangster.

Det er ikke unormalt, at man foretager en journalistisk udvælgelse af de eksempler, som understøtter det aktuelle fænomen bedst. Eksempelvis med dækningen ”*Søren Gade blev EP-valgets næststørste stemmesluger; alene i Søren Gades hjemby, Holstebro, fik Venstre 49 procent af alle stemmer.*”, som ikke nævner alle de byer, hvor Venstre ikke fik så mange stemmer.

I øvrigt er det ikke korrekt, at Berlingske ikke relativiserer oplysningen om den store fangst. I artiklen: ”*I dag bliver fiskeriministeren udfrittet om skjulte fangster til storfiskere. Forstå sagen her*”, bragt den 10. april 2019, står der eksempelvis: »*Vi ved, at der er stor forskel på, hvor meget hvert enkelt fartøj landede.*«

Men oplysningen er oprindeligt anvendt til at understøtte, at der ikke har været tale om et normalt forsøgsfiskeri ved Storebælt, hvad ministeren selv bekræftede i interviewartiklen, der blev bragt den 4. april 2019.

[Klager] har i sine bemærkninger til Pressenævnet forvrænget risikoen for den enkelte fisker ved at deltage i fiskeriet ved Storebælt. Hele pointen er – som det fremgår af de første artikler

– at deltagerne har så mange kuttere og så mange licenser, at de kan lægge nogle af deres licenser over på andre både, som forbliver i Limfjorden, og som så opretholder den normale fangst og indtjening. Det vil sige, at fiskerne bruger overskudsbåde til Storebælt, og at fangsterne ved Storebælt således er at betragte som ekstra gevinster.

[Klager] har anført, at [Fiskeriformand A]s oplysninger i artiklerne ikke er søgt verificeret i ministeriet. Men [Fiskeriformand A] udtaler sig med afsæt i tallene for fangster i Storebælt, og de tal stammer fra [Klager]s eget ministerium. [Fiskeriformand A] udtaler sig således ud fra oplysninger fra ministeriet. Endvidere sendte Berlingske den 2. april 2019 en lang række spørgsmål til [Klager] om sagen. I blandt andet følgende spørgsmål forsøgte Berlingske at verificere [Fiskeriformand A]s påstande:

”Flere fiskeriformænd siger, at fiskeriet ved Storebælt nærmere har karakter af et permanent fiskeri, og at forsøgsfiskeriet således er en falsk varebetegnelse. Hvad er ministerens kommentar til det? Hvem har fundet på at kalde det forsøgsfiskeri?”

#### 7) Udsagn vedrørende brødrene [Fisker F] og [Fisker G]s forretning

Det er ikke korrekt, at Berlingske i artiklerne ikke har omtalt størrelsen på brødrene [Fisker F og G]s efternavn]s forretning.

I artiklen *”Kvote-sag skaber dyb undren: »Nogle fiskere må have rigtigt gode venner med magt og indflydelse«*, bragt den 7. april 2019, forsøger Berlingske at tegne et billede af størrelsen på [Fisker F og G]s efternavn]-brødrenes forretning ved eksempelvis at angive antal kuttere, antal tilladte fangster og antal realiserede fangster ved Jyllands østkyst for [Fisker F og G]s efternavn]-brødrene. Og i åbningsartiklen fra 4. april 2019 står der direkte: *”Brødrene [Fisker F og G]s efternavn] driver en relativt stor fiskeriforretning ved Horsens.”*

Det er i øvrigt [Klager], som insisterer på en debat om stor eller lille fisker. Berlingskes dækning har i lige så høj grad haft et geografisk perspektiv: At det er paradoksalt, at fiskerne fra Limfjorden fik adgang til Storebælt, selv om området geografisk var mere oplagt at give til de jyske østkystfiskere.

*”»Allerede i 2017 talte vi om, at det så mærkeligt ud. Også fordi det geografisk var mere oplagt at give Storebælt til østkystens fiskere. Det er i hvert fald underligt, at de mest oplagte til at deltage slet ikke fik noget at vide,«*” udtaler [Fiskeriformand B], formand for Foreningen Muslingeerhvervet for eksempel i åbningsartiklen.

Det afgørende for Berlingskes ordvalg er dog, som nævnt ovenfor, at de limfjordsfiskere, som fik del i fiskeriet ved Storebælt både før og efter [Klager]s såkaldte indgreb, ligger over de tilladte kvotelofter, jf. Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsens skrivelse af 20. marts 2019 til Berlingske. Der gælder delvist andre regler for østkystfiskerne, men brødrene [Fisker F og G]s efternavn] bryder ikke kvoteloftet.

Berlingske er klar over, at [Fisker F og G]s efternavn]-brødrene nogle steder i debatten om fiskeriet ved Storebælt er blevet omtalt som små/mindre/lille. Dette er ikke sket ét eneste sted

i Berlingskes dækning. [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene er relativt store, men er ud fra en samlet vurdering baseret på blandt andet kvoteandele, indtægt, udgifter, andre muslingearter mv. ikke større end eksempelvis de fire limfjordsfiskere, der er omtalt ved navn under synspunkterne vedrørende klagepunkt 5 og klagepunkt 14.

Berlingske har hertil bemærket, at det ikke hjælper på debatten, at [Klager] har sendt navne til Pressenævnet på fiskere, som ifølge ministeriets egne oplysninger aldrig har deltaget i forsøgsfiskeriet ved Storebælt.

#### 8) Brødrene [Fisker F og Gs efternavn]s interesse i sagen

Det er korrekt, at brødrene [Fisker F og Gs efternavn] har en personlig, forretningsmæssig interesse i sagen, hvilket netop er det, det meste af artiklen *"Kvote-sag skaber dyb undren: »Nogle fiskere må have rigtigt gode venner med magt og indflydelse«*", bragt den 7. april 2019, handler om. Nemlig, at brødrene har meget stor personlig og økonomisk interesse i sagen.

#### 9) Udsagn fra daværende fiskeriordfører for Dansk Folkeparti, Ib Poulsen

Det konkrete udsagn fra daværende fiskeriordfører Ib Poulsen er faktisk korrekt, og [Klager]s oplysning til Pressenævnet om verificering er forkert. Berlingske har således fået bekræftet af Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsen, at den lille gruppe af muslingefiskere fra Limfjorden, som både før og efter [Klager]s mellemkomst fik adgang til Storebælt, ligger over de tilladte kvotelofter, jf. den ovenfor omtalte skrivelse af 20. marts 2019 til Berlingske.

Berlingske har stillet Ib Poulsen det pågældende spørgsmål, fordi Ib Poulsen både i sin egen skab af at være fiskeriordfører og fritidsfisker har fulgt området nøje. Ib Poulsens udsagn bekræftes i øvrigt til citat i åbningsartiklen af [Fiskeriformand B], formand for Foreningen Muslingeærhvervet, som også tæller de pågældende fiskere fra Limfjorden.

Også fiskeriformænd og fiskeriforeninger har over for Berlingske bekræftet, at blandt andre [Fisker A], [Fisker C], [Fisker D] og [Fisker E] er de største muslingefiskere herhjemme, selv om Berlingske ikke navngiver samtlige af de pågældende limfjordsfiskere i artiklerne.

#### 10) Ib Poulsens interesse i sagen

Berlingske er bevidst om, at Ib Poulsen har en personlig, politisk interesse i sagen. Det er også derfor, at Berlingske har konfronteret Ib Poulsen med hans interesse og motiver i sagen, hvilket fremgår af artiklen *"DF-ordfører har fået nok: »Jeg kan jo se, at skiftende Venstre-ministre holder hånden over kvotekongerne«*", bragt den 5. april 2019.

#### 11) Udsagn vedrørende afvisninger af ansøgninger fra østjyske fiskere

Berlingske har forsøgt at verificere påstanden om, at fiskere fra Jyllands østkyst i 10 år har modtaget afvisninger fra ministeriet på ansøgninger om muslingefiskeri i Storebælt.

Over for Berlingske har [Klager] i interviewartiklen *"Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«*" udtalt:



*”Fiskere på den jyske østkyst fortæller, at de i en årrække har prøvet at få lov til at fiske efter muslinger netop i Storebælt, men at de har fået nej. Hvorfor har de fået nej?”*

»Det kan jeg ikke gøre rede for, for det har jeg ikke et kendskab til. Desværre er det nok sådan, at det også er et af de områder, hvor det også kniber med arkivering af sagerne, og at vi kan komme til bunds i det.«

Derfor har Berlingske selv været nødt til at skaffe dokumentation for oplysningen om, at de jyske østkystfiskere i årevis forgæves har søgt om forsøgsfiskeri ved Storebælt. Berlingske har i den forbindelse blandt andet indhentet en original ansøgning fra de jyske østkystfiskere dateret den 21. maj 2008.

Ordvalget skyldes, at Bælternes Fiskeriforening mente, at man muligvis også havde søgt før 2008, men tidligst kunne finde skriftlig dokumentation fra 2008. Berlingske har derfor været forsigtige og kun omtalt det som ”mindst ti år”. Men perioden kan således have været længere. Det er derfor, Berlingske bruger formuleringen ”en årrække”.

#### *12) Påstanden om, at fiskere på Limfjorden skulle være ”storfiskere”*

Det er ikke korrekt, at Berlingske ikke har søgt at verificere, at der skulle være tale om ”storfiskere” på Limfjorden. Således har både kilder, der er citeret i artiklerne, og kilder, der har udtalt sig til baggrund, herunder kilder tæt på de omtalte storfiskere fra Limfjorden, bekræftet, at der er tale om Danmarks største muslingefiskere.

Dette burde [Klager] i øvrigt også selv være bekendt med, eftersom [Klager]s egne embedsmænd har sendt skriftlige svar til Berlingske, hvoraf det fremgår, at udvalgte fiskere ved Storebælt alle ligger over de tilladte kvotelofter, jf. svaret fra ministeriet af 20. marts 2019.

#### *13) Viden om spredning i landvindingsværdier*

Til klagen over, at Berlingske har kendt til den store spredning i værdier, allerede inden den første artikel blev bragt, har Berlingske henvist til sin besvarelse af klagepunkt 6.

#### *14) Geografisk spredning af deltagere i forsøgsfiskeriet*

Berlingske har oplyst, at der kun er én fisker, [Fisker H], som fik del i forsøgsfiskeriet inden 2019, og som ikke er at betragte som limfjordsfisker. [Fisker H] har både licenser ved Østjylland, Limfjorden og Isefjord. Men han bor ved Limfjorden og kan således også betragtes som limfjordsfisker. De kilder, som Berlingske har talt med, betragter også [Fisker H] som primært limfjordsfisker.

Flere af de øvrige limfjordsfiskere har også licenser ved Jyllands østkyst eller Isefjord, som det fremgår af [Klager]s tabel til Pressenævnet. Men det ændrer ikke ved, at følgende relevante fiskere alle har base ved Limfjorden og er at betragte som limfjordsfiskere: [Fisker A], [Fisker C], [Fisker D] og [Fisker E].

Det afgørende for Berlingske har været, at det netop var ovennævnte gruppe, som Folketinget ville stække med aftalen på muslingeområdet fra juni 2018. Den pågældende lille gruppe har

alle fået adgang til fiskeriet ved Storebælt, og i fiskerierhvervet opfattes alle fire entydigt som limfjordsfiskere.

Det er også de fire navne, som fremgår af Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsens egen liste over, hvem der fik adgang til fiskeriet ved Storebælt efter ministerens mellemkomst i udgangen af 2018. Den ene mulige østkystfisker ([Fisker H]) optræder *ikke* på ministeriets egen liste over fiskere med adgang til Storebælt efter ministerens mellemkomst. Det ville således have været misvisende for det samlede billede at henvide til den ene østkystfisker.

Til [Klager]s bemærkninger under pressenævnsagen har Berlingske bestridt, at det fremgår af materiale udleveret til Berlingske fra ministeriet, at fiskere fra alle dele af landet har søgt om og deltaget i forsøgsfiskeriet. Det fremgår derimod af det materiale, [Klager] har sendt til Pressenævnet, at nogle af de fiskere, som fik adgang til Storebælt, også har kvoteandele andre steder i Danmark. Det rækker imidlertid ikke ved grundproblematikken: At det omtalte fiskeri ved Storebælt er gået til lige præcis den lille kreds af muslingefiskere fra Limfjorden, som Folketinget har forsøgt at gøre op med.

#### *15) Manglende inddragelse af oplysninger fra åbent samråd*

Berlingske har indhentet oplysninger om fiskerne ved Jyllands østkyst og den udvalgte gruppe fra Limfjorden hos fiskerne selv, fiskeriformænd, fiskeriforeninger, eksperter ved universiteterne, politikere, Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsen, høringssvar fra parter mv.

Der er intet i de oplysninger, der tyder på, at fiskerne ved Jyllands østkyst er syv gange større end nogen af de omtalte limfjordsfiskere. Tværtimod. Ifølge et skriftligt høringssvar fra [Fisker D] og [Fisker E] lader de to til at have næsten fire gange så mange muslinge- og østerslicenser som de to [Fisker F og Gs efternavn]-brødre. Det står også fast, at samtlige af de fire ovennævnte limfjordsfiskere ligger over de tilladte kvoteløfter; det gør [Fisker F og Gs efternavn]-brødrene ikke.

Det er også et faktum, med henvisning til ansøgningen af 21. maj 2008 fra Bælternes Fiskeriforening, at fiskerne fra Jyllands østkyst siden 2008 forgæves har søgt om forsøgsfiskeri ved Storebælt.

Berlingske er, via den ovenfor omtalte skrivelse af 20. marts 2019, bekendt med, at der har været stor spredning i værdierne fra fangsterne ved Storebælt, hvad der også omtales i Berlingskes dækning.

Berlingske har i den forbindelse henledt opmærksomheden på, at den af [Klager] til Pressenævnet fremsendte tabel ikke flugter med de oplysninger, Udenrigsministeriet/Fiskeristyrelsen har sendt til Berlingske om sagen. Flere af de limfjordsfiskere, som optræder i tabellen til Pressenævnet, har ifølge ministeriets fremsendte oplysninger af 20. marts 2019 til Berlingske og Berlingskes øvrige oplysninger om sagen ikke haft adgang til forsøgsfiskeriet ved Storebælt – og er således slet ikke relevante i denne sammenhæng.

Desuden giver det et særdeles skævt billede af fiskernes reelle størrelse, når ministeren i den vedlagte tabel til Pressenævnet ikke tæller østers med. Østers opfattes som en muslingeart, hvilket eksempelvis fremgår af omtale i Gyldendals ”*Den Store Danske Natur*”. Samtidig er flere af de store fiskere fra Limfjorden, som rent faktisk deltager i forsøgsfiskeriet, slet ikke talt med i ministerens gennemgang. Eksempelvis har ministeren sendt en liste til Pressenævnet, hvor [Fisker C] og [Fisker D] slet ikke er nævnt. Til gengæld optræder navne som [Fisker J], [Fisker K] og [Fisker L], som ifølge Berlingskes oplysninger slet ikke har noget med forsøgsfiskeriet ved Storebælt at gøre.

[Klager] har desuden sendt oplysninger til Pressenævnet over, hvor mange fisk [Selskab 5] modtager fra andre fiskere til brødrenes fabrik. Dette har ikke noget med brødrenes egne landede fangster at gøre. Der er således også tale om fisk, som bliver fanget af andre fiskere og efterfølgende pakket og bearbejdet på [Selskab 5], hvorfor tallet for kroner og ton på bundlinjen ikke er retvisende for debatten.

Endelig er det helt centralt, at mængden af muslinger landet i Limfjorden på ingen måde kan sammenlignes med mængden af muslinger landet ved Jyllands østkyst, da værdien af limfjordsmuslinger er markant højere.

### **3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:**

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Mads Sandemann, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

#### *God presseskik*

[Klager] har klaget over, at Berlingske i en artikelserie bragt i perioden fra den 4. april 2019 til den 23. april 2019 har bragt ukorrekte oplysninger vedrørende et forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt. [Klager] har også klaget over, at Berlingske ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik, og at Berlingske ikke har berigtiget de ukorrekte oplysninger i artikelserien.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A.1, A.2 og A.7.

[Klager] har anført 15 klagepunkter til artikelserien.

– *Klagepunkterne 1, 2, 3, 11 og 14*

Med henvisning til følgende udsagn i underrubrikken til artiklen ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*”:

”Fiskere ved Jyllands østkyst har gennem ti år bedt om tilladelse til at fiske ved Storebælt, men er gentagne gange blevet afvist, fortæller de.

Imens har myndighederne i en årrække givet nogle af landets største muslingefiskere adgang til nøjagtigt samme område. Fiskeriet ved Storebælt har været mørklagt for andre fiskere og Folketinget [...]

har [Klager] klaget over, at det fremgår af artikelserien, at der i en årrække har eksisteret et forsøgsfiskeri ved Storebælt, som har været ”mørklagt” for en gruppe fiskere fra Jyllands østkyst, selvom disse fiskere i mindst 10 år forgæves har ansøgt myndighederne om tilladelse til at foretage forsøgsfiskeri i netop Storebælt.

Heroverfor har [Klager] anført, at alle muslingefiskere har haft mulighed for at deltage i ordningen, og at der er givet tilladelser til forsøgsfiskeriet til både fiskere fra Limfjorden, Isefjord og Jyllands østkyst, hvorfor Berlingskes oplysninger ikke er korrekte. Samtidig har [Klager] klaget over, at kildernes personlige interesse i sagen ikke fremgår tilstrækkelig klart af artikelserien.

På baggrund af sagens oplysninger, navnlig oplysninger fremsendt af [Klager]s ministerium til Berlingske henholdsvis den 12. og den 20. marts 2019 samt [Klager]s talepunkt til det åbne samråd i Miljø- og Fødevarerudvalget, som blev afholdt den 10. april 2019, har Presse-nævnet lagt til grund, at der i 2006 og 2007 var enkelte forsøgsfiskerier i Storebælt, mens der i 2008 til 2015 ikke var åbent for forsøgsfiskeri efter muslinger i Storebælt. I 2016 til 2018 blev der igen givet tilladelser til forsøgsfiskeri, og i 2019 er der åbnet for en egentlig forsøgsordning for fiskeri efter blåmuslinger i Storebælt.

Det fremgår af [Klager]s talepunkt til det åbne samråd den 10. april 2019, at der i perioden fra 2016 til 2018 blev givet tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt til to fartøjer, som havde FTA (fartøjstilladelsesandel, der giver mulighed for udstedelse af aktuel tilladelse til fiskeri efter muslinger og/eller østers) til muslingefiskeri på Jyllands østkyst, og ét fartøj, der tidligere havde haft FTA til muslingefiskeri langs Jyllands østkyst. I samme periode blev der givet tilladelser til i alt fem fartøjer med FTA til blandt andet østersfiskeri og muslingefiskeri på Isefjord, og syv fartøjer med FTA til blandt andet østersfiskeri på Limfjorden.

Samtidig fremgår følgende af [Klager]s brev af 23. april 2019 til formand for Bælternes Fiskeriforening, [Fiskeriformand A]:

” [...]

I årene 2017 og 2018 har 13 fartøjer haft tilladelse til at deltage i forsøgsfiskeri efter blåmuslinger i Storebælt. Seks af disse har tilknytning til Limfjorden, fire til Isefjorden og tre til Østjylland. Henset til, at der kun er tre aktører i muslingefiskeriet i Østjylland, finder vi ikke ligefrem, at de østjyske fiskere er underrepræsenteret.

[...]”

Heroverfor har Berlingske henvist til en ansøgning om prøv fiskeri efter muslinger i Storebælt og syd for Fyn afsendt af Bælternes Fiskeriforening den 21. maj 2008 som dokumentation for, at fiskerne fra den jyske østkyst i mindst 10 år har ansøgt om tilladelse til forsøgsfiskeri i Storebælt.

Berlingske har endvidere henvist til, at [Klager] i en pressemeddelelse udsendt den 13. marts 2019 blandt andet har udtalt, at alle forsøgsfiskerier fremadrettet skal meldes offentligt ud.

Samtidig har kilder i Berlingskes artikler oplyst, at muslingefiskere ved Jyllands østkyst ikke var vidende om, at der blev åbnet for forsøgsfiskeri i Storebælt i perioden fra 2016 til 2018. Således fremgår følgende eksempelvis af artikelseriens åbningsartikel *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”*, bragt den 4. april 2019:

”Ved Jyllands østkyst er man stærkt forundret over ordningen ved Storebælt.

Siden 2008 har de østjyske fiskere eksempelvis skrevet til fiskerimyndighederne »om at få mulighed for at prøvefiske i Storebælt«, viser dokumenter. De østjyske fiskere oplyser, at de gentagne gange er blevet afvist, og at de end ikke blev orienteret om, at forsøgsordningen var åbnet for udvalgte limfjordsfiskere. De opdagede det alene ved, at konkurrenternes kuttere ankom efter at være sejlet langs den jyske kyst.

[...]

Brødrene [Fisker F og Gs efternavn] driver en relativt stor fiskeriforretning ved Horsens.

»Men vi er meget pressede hernede. Man lukker flere områder for fiskeri, og vi har brug for at sprede fiskeriet ud på et større område. Vi har i flere år været i dialog om Storebælt og de tilstødende områder, primært gennem vores fiskeriforening, og vi troede, at det ville blive åbnet for os,« siger [Fisker F].

[...]

[Fiskeriformand A] er formand for Bælternes Fiskeriforening, som organiserer fiskeriforeninger på Fyn, Øerne og i Sydøstjylland. Han bekræfter, at mindre østjyske fiskere i mere end ti år flere gange har anmodet fiskerimyndighederne om at prøvefiske ved Storebælt. Han har selv været afsender på flere ansøgninger, både skriftligt og mundtligt. Også de seneste år, mens limfjordsfiskerne har fået tilladelse.

»Så er det da mærkeligt, at myndighederne har haft så meget imod, at vi fik lov at prøvefiske i lige netop det område, når det nu viser sig, at man har tilladt det samme forsøgsfiskeri for nogle fartøjer, der kommer helt oppe fra Limfjorden. Endda uden, at vi er blevet orienteret. [...]

[Fiskeriformand B] er formand for Foreningen Muslingeerhvervet, som tester kvaliteten af muslinger og fødevarer sikkerheden. Han forstår heller ikke forløbet.

Foreningen omfatter også den lille gruppe af fiskere, der år efter år har fået særlig adgang til Storebælt. [...]

»Når det er sagt, kan jeg godt forstå, at fiskerne ved Jyllands østkyst er utilfredse med, at fiskere fra Limfjorden har fået adgang til Storebælt. Myndighederne ved godt, at østkystfiskerne er pressede, for myndighederne får løbende tal over fangst. Vi har selv oplyst myndighederne om, at man burde have tilgodeset østkystfiskerne,

som de senere år har haft det svært med faldende mængder fisk. Østkystfiskerne er i reel risiko for at lukke, mens vi heroppe i Limfjorden generelt nok skal klare os. Derfor er det besynderligt, at man ikke gav dem mulighed for at byde ind. Jeg bakker 100 procent op om østkystfiskernes kritik,« siger [Fiskeriformand B]. [...]”

I interviewartiklen *”Minister om kaotisk fiskeri ved Storebælt: »Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde«*”, som ligeledes blev bragt den 4. april 2019, har [Klager] medgivet, at forsøgsfiskeriet ikke fungerede acceptabelt i perioden fra 2016 til 2018:

” [...]”

Hvordan fik de udvalgte fiskere helt præcist adgang til forsøgsfiskeriet i 2016, 2017 og 2018?

»Der har ikke været klare regler for, hvordan forsøgsfiskeri skulle foregå på noget tidspunkt, før jeg tager fat på det i efteråret. Der skal være gennemsigtighed hele vejen igennem og klare regler for afrapportering af forsøgsfiskeriet. Det har der bare ikke været over årene, og derfor har der også været en forskelsbehandling. Det har været tilfældigt, om man har taget kontakt til Fiskeristyrelsen, og de så har sagt: Send en ansøgning, og så kigger vi på det. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at det er foregået på den måde.«

Fungerede det sådan, at man bare kunne ringe ind til myndighederne og være heldig at få en tilladelse?

»Det har jeg indtryk af. Der har simpelthen manglet klare regler. Det er også derfor, at jeg har taget fat i det og har opsat et sæt principper, der skal gøre sig gældende i forsøgsfiskeriet fremadrettet.«

Hvordan fandt fiskerne ud af, at det var en mulighed at søge om fiskeriet ved Storebælt?

»Det er det gode spørgsmål. Jeg tror, det har været tilfældigt.«

[...]”

I forhold til Berlingskes kildevalg finder Pressenævnet, at [Fisker F], [Fiskeriformand A] og [Fiskeriformand B] har udtalt sig kritisk om [Klager]s ministeriums håndtering af forsøgsfiskeriet i Storebælt, som fandt sted fra 2016 til 2018.

Nævnet finder, at dette gav Berlingske anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kildernes oplysninger, da kilderne kunne være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigt. Det fremgår imidlertid klart af artiklen, hvem kilderne er, og at de er kritiske over for ministeriet, og at deres udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse.

Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at kilderne medvirker i artiklen.

Pressenævnet finder, at det klart fremstår som Berlingskes subjektive vurdering, på baggrund af de i artiklen fremlagte oplysninger og udsagn, at det omtalte forsøgsfiskeri i Storebælt er blevet ”mørklagt” for den omtalte gruppe af fiskere fra Jyllands Østkyst.

Efter en samlet vurdering finder Pressenævnet, at Berlingskes vurdering har tilstrækkeligt grundlag i de faktiske forhold.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at det med formuleringen ”mørklagt” på den ene side kan fremstå som om, at fiskerne fra Jyllands østkyst bevidst er blevet udelukket fra det omtalte forsøgsfiskeri. Det bemærkes i den forbindelse, at nævnet ikke har mulighed for at tage stilling til baggrunden for, at den omtalte gruppe af muslingefiskere fra Jyllands østkyst ikke var vidende om, at der foregik et forsøgsfiskeri i Storebælt i perioden fra 2016 til 2018. På den anden side har flere kilder over for Berlingske bekræftet, at en gruppe fiskere fra Jyllands østkyst ikke var vidende om forsøgsfiskeriets eksistens. Hertil kommer, at [Klager] i pressemeddelelsen af 13. marts 2019 udtalte, at alle forsøgsfiskerier fremadrettet skal meldes offentligt ud, samt at [Klager] under interview med Berlingske og over for Pressenævnet har medgivet, at forsøgsfiskeriet ikke blev administreret på en acceptabel måde i perioden fra 2016 til 2018. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af Berlingske for at have omtalt fiskeriet som værende ”mørklagt” for de jyske fiskere.

[Klager] har også klaget over, at det fremgår af artikelserien, at forsøgsfiskeriet har været mørklagt over for Folketinget.

På baggrund af sagens oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at et flertal i Folketinget fra tidspunktet, hvor fiskeriordførerne blev præsenteret for sagen, har været af den opfattelse, at Folketinget ikke er blevet tilstrækkeligt orienteret.

Således fremgår følgende af artiklen ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*”:

”[...]

Forrige torsdag blev ordførerne [i Folketinget, *Pressenævnet*] overordnet præsenteret for sagen.

»Hun handler i direkte strid med ord og ånd i den aftale, som et flertal i Folketinget står bag, og vælger ikke at orientere Folketinget med det samme. [...]« siger Ib Poulsen.

[...]

Også Socialdemokraternes fiskeriordfører, Simon Kollerup, mener, at [Klager]s rolle er stærkt kritisabel:

»Hun har egenhændigt tildelt rettigheder for mange hundredtusinder kroner til nogle af de største muslingefiskere, selvom hun ved, at Folketinget vil sprede fiskeriet ud blandt de mindste. Og hun har sat det i gang uden at involvere fiskeriordførerne. Ministeren har et stort forklaringsproblem.«

[...]”

Flertallets holdning i sagen førte til, at Miljø- og Fødevarerudvalget den 23. april 2019 afgav ”*Beretning om ministeren for fiskeri og ligestillings håndtering af sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt*”, hvoraf følgende blandt andet fremgår:

”1. Udvalgsarbejdet

[...]

2. Politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (S, DF, EL, ALT og SF) udtrykker kritik af ministeren for fiskeri og ligestilling for ministerens håndtering af Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt.

Flertallet påtaler, at ministeren og ministeriet, herunder Fiskeristyrelsen, ikke har taget sagen alvorligt nok, idet flertallet lægger vægt på, at udvalget tidligere har udtrykt kritik af manglende orientering og opfølgning.

Flertallet udtaler ligeledes sin kritik af, at ministeren ikke har været god nok til at se Folketingets behov for indsigt og information i en for udvalget vigtig sag. Der er således tilbageholdt central viden for Folketinget i sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt, og ministeren har ikke involveret Folketingets partier i sagen, som flertallet understreger udspringer direkte fra Vækst- og Udviklingspakken for dansk fiskeri, som et flertal i Folketinget vedtog den 7. december 2016.

Flertallet finder det ydermere utilfredsstillende, at ministerens håndtering af sagen vedrørende forsøgsfiskeri i Storebælt har skabt en ulige adgang for bl.a. lokale fiskere.

På denne baggrund finder flertallet samlet set ministerens håndtering af sagen om forsøgsfiskeri i Storebælt utilfredsstillende og henstiller til, at ministerens samarbejde med udvalget forbedres.

Et mindretal i udvalget (V, LA og KF) noterer med tilfredshed, at ministeren har skabt gennemsigtige og lige vilkår for deltagelse i forsøgsfiskeri, at ministeren har oplyst

[...]

Et andet mindretal i udvalget (RV) tager ministeren for fiskeri og ligestillings besvarelse i et åbent samråd med udvalget om sagen den 10. april 2019 til efterretning, jf. MOF alm. del – samrådssp. BA. RV lægger vægt på ministerens løfte om fremtidig involvering af udvalget i sager om forsøgsfiskeri.”

Pressenævnet finder, at det klart fremstår som Berlingskes subjektive vurdering af det politiske flertals opfattelse af sagen, at forsøgsfiskeriet har været ”mørklagt” for Folketinget. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af Berlingske for at have anvendt udsagnet.

– Klagepunkt 4

[Klager] har klaget over, at Berlingske har omtalt forsøgsfiskeriet, som fandt sted i perioden fra 2016 til 2018, som en ”særordning”.

Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til fiskerifaglige spørgsmål, hvorfor nævnet ikke kan tage stilling til klagepunktet.

- Klagepunkterne 5, 9, 10 og 12



[Klager] har klaget over, at Berlingske i artikelserien har omtalt en gruppe af muslingefiskere fra Limfjorden som ”storfiskere”, hvilket er fagligt forkert. I den forbindelse har [Klager] klaget over et konkret udsagn herom fra daværende fiskeriordfører for Dansk Folkeparti, Ib Poulsen, bragt i artiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”*.

Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til fiskerifaglige spørgsmål, hvorfor nævnet ikke kan tage stilling til klagepunkterne.

*- Klagepunkterne 6 og 13*

[Klager] har klaget over, at Berlingske, mod bedre vidende, har givet et misvisende billede af landingsværdierne ved forsøgsfiskeriet i Storebælt.

[Klager] har henvist til, at Berlingske flere steder i artikelserien har fremhævet de højest registrerede landingsværdier uden at omtale de tilfælde, hvor forsøgsfiskeriet har været økonomisk ufordelagtigt for de deltagende fiskere.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Det påklagede udsagn fremgår eksempelvis i artiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”*:

”Tilladelsen til den lille gruppe storfiskere har haft betydelig værdi. Alene ét fartøj i et enkelt område ved Storebælt landede i foråret 2018 muslinger til en værdi af omtrent én million kroner, viser sagens dokumenter.

[...]

Berlingske har fået aktindsigt i tidligere års gevinster fra forsøgsfiskeriet ved Storebælt. Alene én kutter primært ejet af storfisker [Fisker C] landede i ét specifikt område i Storebælt 2.179.170 kilo blåmuslinger i det første halvår af 2018. Det svarer til en estimeret værdi på 924.495 kroner. En af [Fisker C]s medarbejdere meddeler Berlingske, at [Fisker C] ikke ønsker at udtale sig. På bare fem uger fangede en anden kutter 322.960 kilo muslinger til en værdi af 364.350 kroner.”

Heroverfor har Berlingske anført, at de høje værdier er medtaget for at illustrere, at fiskeriet efter blåmuslinger i Storebælt ikke havde karakter af et egentligt forsøgsfiskeri, hvilket blandt andet fremgår af følgende udsagn i samme artikel, som fremgår i forlængelse af det ovenstående:

»Forsøgsfiskeri dækker over, at man lokaliserer forskellige områder for at se, om der er grundlag for et rigtigt fiskeri. Efterfølgende foretager man en kortlægning af erfaringerne. Det er mig bekendt ikke sket. Kan én kutter fange 2.000 ton muslinger i

den periode, er der tale om et reelt fiskeri,« siger [Fiskeriformand A], som også er byrådsmedlem for Socialdemokratiet i Middelfart.

Pressenævnet har lagt til grund, at Berlingske ved mail af 20. marts 2019 fra [Klager]s ministerium blev orienteret om landingsværdierne ved forsøgsfiskeriet i Storebælt. Det fremgår af mailen [gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling, *Pressenævnet*], at fiskerne i 2017 fiskede i perioder af ca. 3 til 3 ½ måned, og at fangstværdierne i disse perioder var mellem 2.670 kr. og 476.474 kr. Det fremgår videre, at fiskerne i 2018 fiskede i perioder af ca. 1 måned til ca. 6 måneders varighed, og at fangstværdierne i disse perioder var mellem 113.500 kr. og 924.495 kr.

Det bemærkes indledningsvist, som nævnt ovenfor, at Pressenævnet ikke har mulighed for at tage stilling til, hvorvidt forsøgsfiskeriet i Storebælt har eller har haft karakter af en ”særordning”.

Pressenævnet finder, at det ville have givet et mere retvisende billede af værdien ved at deltage i forsøgsfiskeriet, hvis Berlingske også havde nævnt de lave fangstværdier, som visse af fiskerne opnåede i 2017. Nævnet finder imidlertid ikke, at Berlingske har overskredet de vide rammer for redaktørens redigeringsret ved alene at have fremhævet de høje landingsværdier, da disse er omtalt for at fremhæve den af Berlingske valgte vinkel.

#### – Klagepunkterne 7 og 8

[Klager] har klaget over, at Berlingske i artiklen ”*Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger*”, ikke på en retvisende måde har omtalt størrelsen på brødrene [Fisker F og Gs efternavn]s forretning. [Klager] har også klaget over, at det ikke fremgår tilstrækkeligt klart, at brødrene [Fisker F og Gs efternavn] har en personlig, økonomisk interesse i sagen.

I artiklen fremgår følgende om brødrene [Fisker F] og [Fisker G]:

»Brødrene [Fisker F] og [Fisker G] er blandt de østjyske fiskere, som i flere år har ønsket at udvide deres fiskeområde, så det omfattede Storebælt eller andre tilstødende farvande - eventuelt som forsøgsfiskeri.

De to fiskere er forargede over, at myndighederne har udrullet en ny ordning, som efter deres opfattelse favoriserer fiskere med flere både og flere licenser på Limfjorden.

Brødrene [Fisker F og Gs efternavn] driver en relativt stor fiskeriforretning ved Horsens.

»Men vi er meget pressede hernede. Man lukker flere områder for fiskeri, og vi har brug for at sprede fiskeriet ud på et større område. Vi har i flere år været i dialog om Storebælt og de tilstødende områder, primært gennem vores fiskeriforening, og vi troede, at det ville blive åbnet for os,« siger [Fisker F].

De to brødre har en klar fornemmelse af, at andre fiskere har fået særbehandling uden om gængse regler og retningslinjer.

»Dette fiskeri er kørt igennem, så det mest muligt gavner fiskere fra Limfjorden med mange både og mange licenser. Vi har reelt ikke mulighed for at være med,« siger [Fisker F].»

I artiklen oplyses endvidere yderligere om baggrunden for, at fiskerne fra Jyllands østkyst ønsker at udvide deres fangstområder, idet formand for foreningen Muslingehvervet, [Fiskeriformand B] eksempelvis udtaler:

» [...] Myndighederne ved godt, at østkystfiskerne er pressede, for myndighederne får løbende tal over fangst. Vi har selv oplyst myndighederne om, at man burde have tilgodeset østkystfiskerne, som de senere år har haft det svært med faldende mængder fisk. Østkystfiskerne er i reel risiko for at lukke, mens vi heroppe i Limfjorden generelt nok skal klare os. Derfor er det besynderligt, at man ikke gav dem mulighed for at byde ind. Jeg bakker 100 procent op om østkystfiskernes kritik,« siger [Fiskeriformand B].»

Som anført ovenfor under behandlingen af klagepunkterne 1, 2, 3, 11 og 14, finder Pressenævnet, at det fremgår tilstrækkelig klart, at kilden [Fisker F] har en personlig interesse i sagen, hvorfor Pressenævnet ikke har fundet anledning til at udtale kritik af, at kilden medvirker.

Nævnet finder herefter, at udsagnene vedrørende brødrene [Fisker F og Gs efternavn]s forretning i artiklen *”Storfiskere har i det skjulte fået adgang til tonsvis af muslinger”* primært er anvendt til at illustrere østkystfiskernes ønske om at få mulighed for at udvide deres fangstområder. Hertil kommer, at der i artiklen *”Kvotesag skaber dyb undren: »Nogle fiskere må have rigtigt gode venner med magt og indflydelse«*”, som blev bragt på b.dk den 7. april 2019 og i den trykte avis den 8. april 2019, er redegjort mere indgående for størrelsen af brødrene [Fisker F og Gs efternavn]s forretning. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

#### – Klagepunkt 15

[Klager] har klaget over, at Berlingske ikke har rettet fejlagtige oplysninger i artikelserien efter, at Berlingske blev gjort bekendt med sagens rette sammenhæng i forbindelse med det åbne samråd i Miljø- og Fødevarerudvalget i Folketinget den 10. april 2019.

[Klager] har henvist til oplysninger afgivet under samrådet, som vedrører størrelsen på muslingefiskerne ved henholdsvis Limfjorden og Jyllands østkysts forretninger.

Som anført ovenfor vedrørende klagepunkterne 5, 9, 10 og 12 har Pressenævnet ikke mulighed for at tage stilling til fiskerifaglige spørgsmål, herunder spørgsmål om størrelsen på de omtalte fiskeres forretning. Nævnet har derfor ikke mulighed for at tage stilling til klagepunktet.